

เอกซเรย์ 5 รัฐวิสาหกิจเกษตร อ.ต.ก.ยังกำไร/กลุ่มยางแย้-สะพานปลาอ่วม

ตรวจสอบสถานะ 5 รัฐวิสาหกิจกระทรวงเกษตร อ.ต.ก. พุ่ง 8 เดือนแรกปีงบประมาณ 57 พันกำไรกว่า 22 ล้านบาท ขณะอ.ส.ค.พับโปรเจกต์โรงงานนมผงออกไปโดยไม่มีกำหนด หน่วยงานนมดิบไม่พอบริหารตั้งโรงงานยูเอชทีแทน ด้าน อ.ส.ย.-สกย. รายได้หดจากราคายางดิ่ง หวังเศรษฐกิจโลกผูกกระตือรือร้นปีหลัง ส่วนองค์การสะพานปลา ใจหัวไม่ขึ้นยังขาดทุนอ่วมปีละ 10 ล้านบาท

นายอเนกพล ธนบุญยวัฒน์ ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) เปิดเพียงกับ "ฐานเศรษฐกิจ" ถึงผลการดำเนินงานของ อ.ต.ก. ในช่วง 8 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2557 (ต.ค. 56-พ.ค. 57) ว่าสามารถทำกำไรแล้ว 22 ล้านบาท โดยมีรายได้จากนโยบายรัฐบาลเป็นหลัก ส่วนในอีก 4 เดือนหลัง ก็ต้องรอผลการเมืองถึงทิศทางนโยบายว่าจะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างไร อ.ต.ก. ก็พร้อมที่จะเป็นหน่วยงานสนับสนุนนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

นายพดล ดันวิเชียร รองผู้อำนวยการ รักษาการแทนผู้อำนวยการ องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) กล่าวถึง โครงการโรงงานนมผงที่ใช้งบลงทุนกว่า 1 พันล้านบาท คงต้องเลื่อนออกไปโดยไม่มีกำหนด เนื่องจากเห็นว่าปริมาณน้ำนมดิบในประเทศในเวลานี้มีไม่เพียงพอโรงงาน ขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมก็มีจำนวนลดลงไม่ได้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ดังนั้นจะหันไปสร้างโรงงานแห่งใหม่เพื่อผลิตนมยูเอชทีแทน โดยสถานที่ตั้งอยู่ตรงข้าม อ.ส.ค.มวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

อย่างไรก็ดี ในปีนี้ อ.ส.ค. ตั้งเป้ารายได้รวมที่ 7 พันล้านบาท เติบโตขึ้นจากปีที่แล้ว 7-8%

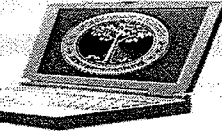
ด้านนายประสิทธิ์ ทิมดีสิน รองผู้อำนวยการ รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) กล่าวว่า ช่วงเดือนมกราคมถึงพฤษภาคมที่ผ่านมา สกย. เก็บเงินสงเคราะห์ยางพาราจากผู้ส่งออกหรือเงินเชสส์ (CESS) ได้เพียงแค่กว่า 1 พันล้านบาท สาเหตุที่เก็บเงินเชสส์ได้น้อยเพราะราคายางในตลาดโลกตกต่ำ ขณะที่หลักเกณฑ์การเก็บเงินเชสส์ หากราคายางพาราอยู่ระหว่างโลกกรัมละ 60-80 บาท จะเก็บจากผู้ส่งออก ก็โลกกรัมละ 2 บาท ซึ่งคาดหวังว่าในครึ่งปีหลังความต้องการบริโภคใช้ภายในต่างประเทศจะเพิ่มมากขึ้น และจะจัดเก็บเงินเชสส์ได้เพิ่มขึ้น

สอดคล้องกับนายชนะชัย เปล่งศิริวัฒน์ ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) ที่กล่าวว่าจากราคายางที่ตกต่ำส่งผลให้ในปีที่ผ่านมาผลประกอบการของ อ.ส.ย. ขาดทุนทางบัญชีไปแล้ว 46 ล้านบาท เพราะ อ.ส.ย. มีนโยบายในเรื่องสวัสดิการที่จะต้องจ่ายชดเชยให้พนักงานเมื่อออก จึงทำให้รับรู้ค่าใช้จ่ายในอนาคต ปัจจุบัน อ.ส.ย. ขาดทุนส่วนหนึ่งจากราคายาง ขณะที่รายรับหดตัวแต่รายจ่ายคงที่โดยมีรายได้หลัก จากการทำสวนยางกว่า 4 หมื่นไร่ รวมทั้งโรงงานยางแท่งภาคตะวันออกเพียงเหนือ 3 แห่ง ที่ขณะนี้ได้รับจ้างแปรรูปให้กับกลุ่มเกษตรกร ซึ่งเวลานี้แรงจูงใจลดลงจากยางก้อนถ้วยที่รับจ้างแปรรูปเป็นยางแท่งลดลงจากราคาโลกกรัมละ 6.90 บาท เหลือเพียง

งบประมาณรายจ่ายประจำปีรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ ปี 2557-2558

หน่วยงาน	งบรายจ่าย ปี 2557	งบรายจ่ายปี 2558	
		กรอบข้อเสนอ	เพิ่ม/ลด
องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	3,064	2,328	-735
องค์การสะพานปลา	84	97	13
องค์การสวนยาง	24	28	4
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	119	280	161
5 รัฐวิสาหกิจ+หน่วยงาน อื่นๆ รวม	80,681	82,938	2,257

ที่มา : "ฐานเศรษฐกิจ" รวบรวม

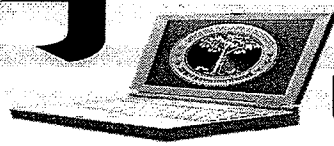

5.60 บาทต่อกิโลกรัม และ อ.ส.ย.ยังรับซื้อด้วยถ้าหากเกษตรกรจำหน่ายให้ นอกจากนี้ยังมีสต็อกยางที่ซื้อเก็บไว้ในราคาสูงคาดว่าจะขาดทุนต่อเนื่อง แต่หวังว่าครึ่งปีหลังเศรษฐกิจโลกจะฟื้นความต้องการยางเพิ่มขึ้น ต้นให้ราคาที่ยั่งยืนและต่างประเทศซัพซันตาม

ขณะที่นายภูมิวิจิตร พงษ์พันธุ์งาม รองผู้อำนวยการรักษาการแทนผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา (อสป.) กล่าวว่า อสป.ขาดทุนโดยเฉลี่ยปีละ 10 ล้านบาท สาเหตุมาจากท่าเทียบเรือมีคนใช้บริการน้อย และเริ่มขาดทุนมาตั้งแต่ปี 2555-2556 โดยก่อนหน้านี้จะมีรายได้มาจากการขายน้ำมันเชื้อเพลิงกับเรือประมง และขายสินค้าให้กับกรมราชทัณฑ์ ต่อมาเมื่อมติคณะรัฐมนตรีให้ยกเลิก ทำให้ อสป.ขาดรายได้ในส่วนนี้ไป แล้วนอกจากนี้ อัตราค่าธรรมเนียมบริการค่อนข้างต่ำมาก

"ชาวประมงได้หันไปใช้บริการท่าเทียบเรือเอกชนแม้ว่าจะแพงกว่า เนื่องจากปัจจุบันท่าเทียบเรือของอสป.เก่ามากทรุดโทรม ไม่มีบ่อซ่อมบำรุงเลยส่งผลให้ท่าเทียบเรือประมงภาวะขาดทุน ส่วนชาวประมงจับปลาได้น้อยลง และเลิกอาชีพไปทำอย่างอื่นกันมากขึ้นยิ่งทำให้สถานการณ์เราย่ำแย่ลงไปอีก"

เนื่องการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจเป็นหนึ่งในวาระ "ด่วนที่สุด" ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ปัจจุบันมีรัฐวิสาหกิจทั่วประเทศอยู่เกือบ 60 แห่ง มีสินทรัพย์รวมกันประมาณ 7 ล้านล้านบาท มีพนักงานประมาณ 1 ล้านคน ได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินปีละประมาณ 6 หมื่นล้านบาท และนำรายได้ส่งคลังปีละประมาณ 6 หมื่นล้านบาท

เตือนรับมือน้ำท่วม สวนยาง สกย.ชี้ฤดูฝนอันตราย-แนะวิธีคุมเข้มดูแล (25/06/57)

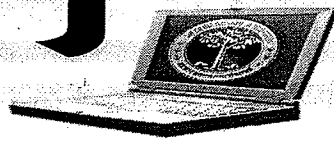
นายประสิทธิ์ หมีดเส็น รักษาการ ผ.อ.สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เปิดเผยว่า ขณะนี้ได้เข้าสู่ช่วงฤดูฝน เกษตรกรสวนยางต้องดูแลรักษาสวนยางพารามากเป็นพิเศษ เนื่องจากอาจได้รับความเสียหายทั้งจากพายุ น้ำท่วม และโรคระบาด สำหรับยางที่มีอายุน้อยและยังไม่เปิดกรีด ควรจะตัดแต่งกิ่งไม่ให้ต้นลมเพื่อป้องกันไม่ให้กิ่งหรือต้นได้รับความเสียหาย ถ้ามีกิ่งกระโดงหรือยอดได้รับความเสียหายให้ตัดส่วนที่ได้รับความเสียหาย ทิ้งจากนั้นให้ทาด้วยสารป้องกันเชื้อราไม่ให้บาดแผลเน่า โดยใช้สารเคมีเบนเลทผสมน้ำให้มีความเข้มข้น 5% ทาทั่วบาดแผลที่ตัดแต่งไว้

ส่วนกรณีที่เปลือกลำต้นได้รับความเสียหาย อาจจะต้องขูดส่วนที่เสียหายทิ้งไปบ้าง แล้วทาปูนขาวผสมน้ำเข้มข้น 10-20% เพื่อป้องกันการคายน้ำและแดดเผาซึ่งทำให้ต้นยางแห้งตายได้ แต่ถ้าต้นยางล้มเอนเอียงให้ต้นตั้งตรงในขณะดินเปียกชื้น แล้วใช้ไม้ค้ำยันพร้อมอัดดินที่โคนต้นให้แน่น ระวังอย่าให้เป็นอันตรายกับรากยาง นอกจากนี้ ควรจะวางแผนการระบายน้ำออกจากสวนยางให้เร็วที่สุดในกรณีเกิดน้ำท่วมขัง ถ้ารอบสวนยางเป็นพื้นที่สูงกว่า ไม่สามารถระบายน้ำได้ ให้ขุดร่องน้ำกึ่งกลางระหว่างแถวยางให้น้ำไปอยู่ในร่องน้ำ แต่ห้ามใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ขุดร่องน้ำเพราะจะทำให้โครงสร้างดินเสียหาย และอาจสะท้อนต่อราก ควรใช้แรงงานหรือเครื่องจักรขนาดเล็กตามความเหมาะสมของสวนยางแต่ละแห่งแทน

สำหรับต้นยางที่เปิดกรีดแล้ว ต้องไม่ให้น้ำท่วมขังและงดการกรีดยางในขณะฝนตก หรือในขณะมีน้ำท่วมขัง เพราะรากยางบางส่วนอาจได้รับความเสียหายไม่สามารถใช้ธาตุอาหารได้ โดยควรกรีดในช่วงที่ฝนหยุดตก น้ำไม่ท่วมขังเมื่อกรีดแล้วต้องทาน้ำกรีด ด้วยสารป้องกันเชื้อรา และโรคเส้นดำ เช่น สารเคมีเมทาแลคซิล

ขณะเดียวกัน ควรเอาใจใส่เรื่องการใส่ปุ๋ยเพื่อให้ต้นยางมีธาตุอาหารสะสมเพียงพอสำหรับ สร้างน้ำยาง ซึ่งสูตรปุ๋ยที่สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร แนะนำคือ ปุ๋ยสูตร 20-8-20 สำหรับยางก่อนเปิดกรีดในเขตปลูกยางเดิม คือ ภาคใต้และภาคตะวันออก สูตร 20-10-12 สำหรับยางก่อนเปิดกรีดในเขตปลูกยางใหม่ คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ และสูตร 30-5-18 สำหรับยางเปิดกรีดแล้วในทุกภูมิภาค

ที่มา สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (23/06/57)

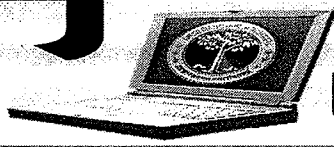

สทย. จับมือ คณะกรรพิจฯ ม.สงขลานครินทร์ ส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมันอย่างถูกวิธี

เมื่อเร็ว ๆ นี้ สทย. จับมือร่วมกับ คณะกรรพิจฯ ม.สงขลานครินทร์ เพื่อพัฒนาพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมันด้วยการฝึกอบรม เผยแพร่ผลงานวิจัย การบริการวิชาการ ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์จาก สทย. ในการปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน รวมถึงเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันทั่วไป และการพัฒนาบุคลากรของสองหน่วยงาน (สทย. และนักวิจัย) รวมถึงการฝึกทักษะ และเพิ่มประสบการณ์แก่นักศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่ถูกต้อง นำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้ในอนาคตได้

นายประสิทธิ์ หมดเสน รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ผอ.สทย.) กล่าวว่า สทย. มีภารกิจในการให้การสงเคราะห์ปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี ไม้ผล หรือไม้ยืนต้นอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ปลูกยางพาราทางภาคใต้ เป็นพื้นที่ปลูกยางเดิมที่ได้มีการโค่นยางเก่ามากที่สุด โดยเฉลี่ยจากปีที่ผ่านมา มีการโค่นปลูกยางประมาณ 25,000 ราย คิดเป็นพื้นที่ปลูกประมาณ 230,000 ไร่ ซึ่งในจำนวนนี้ จะมีเกษตรกรส่วนหนึ่งที่หันไปปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพารา จะเห็นได้ว่า ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่กำลังได้รับความนิยม และสร้างรายได้ให้กับประเทศปีละประมาณ 45,000 ล้านบาท ดังนั้น สทย. จึงเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันพันธุ์ดีสู่เกษตรกร พัฒนาระบบการผลิตและการบำรุงรักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับเปลี่ยนชนิดพืชปลูกให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งปาล์มน้ำมัน เป็นพืชที่ต้องการปริมาณน้ำเพื่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตมากกว่ายางพารา โดยการร่วมมือทางวิชาการกับ คณะกรรพิจากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการร่วมกันพัฒนางานฝึกอบรม งานวิจัย และพัฒนาบุคลากรของทั้งสองหน่วยงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรต่อรายได้ที่เกษตรกรจะได้รับ และภาพรวมของระบบเศรษฐกิจของประเทศ

นายประสิทธิ์กล่าวเพิ่มเติมว่า สกย. ได้เร่งดำเนินการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบการปลูกแทนยางเก่าด้วยปาล์มน้ำมัน ก็พบว่า ในพื้นที่ จ.พัทลุง เป็นพื้นที่ที่มีสวนสงเคราะห์ที่กำลังดำเนินการปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน ณ ปัจจุบัน (พ.ศ. 2555 - 2557) จำนวน 124 ราย คิดเป็นพื้นที่ปลูกประมาณกว่า 700 ไร่ จึงได้เลือกพื้นที่การดูแลของ สกย. จ.พัทลุง เป็นพื้นที่นำร่องในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เกษตรกรให้ได้ผลผลิตเร็วขึ้น การจัดหาพันธุ์ปาล์ม การวิเคราะห์ทางกายภาพของดิน การบำรุงรักษาสวน ตลอดจนจนระยะของการเก็บเกี่ยว และนอกจากนี้ จะร่วมกันติดตามกิจกรรมการบำรุงรักษาของเกษตรกรอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการให้การ

สงเคราะห์ด้วย เพื่อให้เกษตรกรสามารถจัดการสวนปาล์มให้เป็นสวนปาล์มที่มีคุณภาพและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

ด้านผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์ทวิศักดิ์ นิยมบัณฑิต คณบดีคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กล่าวว่า จากประสบการณ์กว่า 20 ปีในฐานะที่ตนเองเป็นเกษตรกรชาวสวน และเลี้ยงสัตว์ทั้งฟาร์มไก่ ฟาร์มหมู เชื่อว่าสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการประกอบกิจการด้านการเกษตร คือ การจัดการ เพราะไม่ว่าพืชหรือสัตว์ก็ตาม แม้จะเป็นพันธุ์ที่ดีมากแค่ไหน แต่หากจัดการไม่ดี ก็จะส่งผลผลิตได้ไม่ดี ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนเช่นกัน สำหรับปาล์มน้ำมัน ทางคณะทรัพยากรธรรมชาติ มีทีมคณະนักวิจัยและคณาจารย์ที่มีคุณูปการทางด้านปาล์มน้ำมัน ที่ได้ศึกษาเรื่องนี้อย่างเป็นเวลากว่า 20 ปี ได้ศึกษาวิจัยโดยรวบรวมพันธุ์ปาล์มน้ำมันจากทั่วโลกไว้ที่สถานีวิจัย จนสามารถผลิตพันธุ์ที่ดี ชื่อ "ทรัพย์ มอ.1" ซึ่งได้ผ่านการบวนการศึกษาวิจัยและจดทะเบียนไว้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ว่าผลผลิตอาจจะไม่ได้ 10 ตันอย่างที่ประเทศมาเลเซียได้คิดค้นไว้ แต่ถ้าเราจัดการได้ดี ต้นทุนต่ำ เพียงแต่ผลผลิต 6 ตันต่อไร่ก็สามารถแข่งขันได้ ดังนั้น เรื่องใหญ่ที่สุดคือเรื่องการจัดการในสวน จะเห็นได้ว่า ณ วันนี้ ประเทศไทยจะค่อนข้างล้ำหลังกว่าทั่วโลก ทั้ง ๆ ที่สภาพแวดล้อมในประเทศ ทั้งดิน น้ำ และอากาศดีมาก เหมาะสมกับการปลูกและการเจริญเติบโตของพืชหลายชนิด แต่เพียงเพราะเราไม่เคยคิดและให้ความสำคัญเรื่องต้นทุน ซึ่งเราเน้นมุ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาผลผลิตสูง ๆ เท่านั้น ซึ่งมันไม่ใช่คำตอบ แต่การจัดการที่ดีและต้นทุนต่ำต่างหากที่เราจะสู้กับทุกคนในโลกนี้ได้

“ณ วันนี้เองเราจะเห็นราคาจากจากร้อยกว่าบาทมาเป็นทศสิบบาท ถามว่าต้นทุนของเกษตรกรอยู่เท่าไร อันนี้สำคัญกว่าไม่ใช่ว่าคุณจะขายได้เท่าไร ซึ่งในฐานะหน่วยงานภาครัฐและภาคีวิชาการ ควรจะสอนให้เกษตรกรรู้ว่าต้นทุนคือเท่าไร หาต้นทุนให้ต่ำที่สุด แล้วเราจะชนะทุกคนในโลกนี้ เพราะว่าถ้าต้นทุนต่ำ คนอื่นอยู่ไม่ได้ แต่เราสามารถอยู่ได้”

ผศ.ทวิศักดิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า การลงนามความร่วมมือทางวิชาการครั้งนี้ เป็นการผนึกกำลังด้านวิชาการสู่ภาคปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ซึ่งทางคณะทรัพยากรฯ พร้อมจะนำความรู้ที่มีอยู่แล้วออกมาถ่ายทอด ในขณะที่ สกย. มีกำลังคนที่จะช่วยพัฒนา เพื่อนำความรู้ที่อยู่บนหิ้งเอามาทำให้เป็นรูปธรรมร่วมกัน มุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร และความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติต่อไป

■ **ทีมข่าวประชาสัมพันธ์ สกย.**
สุนันทิกา บางวาด
รายงาน

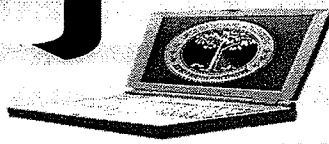

สทย. จับมือ คณะทรัพยากรฯ ม.สงขลานครินทร์ ส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมันอย่างถูกวิธี

เมื่อเร็ว ๆ นี้ สทย. จับมือร่วมกับ คณะทรัพยากรฯ ม.สงขลานครินทร์ เพื่อพัฒนาพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมันด้วยการฝึกอบรม เผยแพร่ผลงานวิจัย การบริการวิชาการ ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์จาก สทย. ในการปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน รวมถึงเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันทั่วไป และการพัฒนาบุคลากรของสองหน่วยงาน (สทย. และนักวิจัย) รวมถึงการฝึกทักษะ และเพิ่มประสบการณ์แก่นักศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่ถูกต้อง นำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้ในอนาคตได้

นายประสิทธิ์ รมิตเส็น รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ผอ.สทย.) กล่าวว่า สทย. มีภารกิจในการให้การสงเคราะห์ปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี ไม่ผล หรือไม่ยืนต้นอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ปลูกยางพาราทางภาคใต้ เป็นพื้นที่ปลูกยางเดิมที่ได้มีการโค่นยางเก่ามากที่สุด โดยเฉลี่ยจากปีที่ผ่านมา มีการโค่นปลูกยางประมาณ 25,000 ราย คิดเป็นพื้นที่ปลูกประมาณ 230,000 ไร่ ซึ่งในจำนวนนี้ จะมีเกษตรกรส่วนหนึ่งที่หันไปปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพารา จะเห็นได้ว่า ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่กำลังได้รับความนิยม และสร้างรายได้ให้กับประเทศปีละประมาณ 45,000 ล้านบาท ดังนั้น สทย. จึงเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันพันธุ์ดีสู่เกษตรกร พัฒนาระบบการผลิตและการบำรุงรักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับเปลี่ยนชนิดพืชปลูกให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งปาล์มน้ำมัน เป็นพืชที่ต้องการปริมาณน้ำเพื่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตมากกว่ายางพารา โดยการร่วมมือทางวิชาการกับ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการร่วมกันพัฒนางานฝึกอบรม งานวิจัย และพัฒนาบุคลากรของทั้งสองหน่วยงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรต่อรายได้ที่เกษตรกรจะได้รับ และภาพรวมของระบบเศรษฐกิจของประเทศ

นายประสิทธิ์กล่าวเพิ่มเติมว่า สกย. ได้เร่งดำเนินการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบการปลูกแทนยางเก่าด้วยปาล์มน้ำมัน ก็พบว่า ในพื้นที่ จ.พัทลุง เป็นพื้นที่ที่มีสวนสงเคราะห์ที่กำลังดำเนินการปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน ณ ปัจจุบัน (พ.ศ. 2555 - 2557) จำนวน 124 ราย คิดเป็นพื้นที่ปลูกประมาณกว่า 700 ไร่ จึงได้เลือกพื้นที่การดูแลของ สกย. จ.พัทลุง เป็นพื้นที่นำร่องในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เกษตรกรให้ได้ผลผลิตเร็วขึ้น การจัดหาพันธุ์ปาล์ม การวิเคราะห์ทางกายภาพของดิน การบำรุงรักษาสวน ตลอดจนจนระยะของการเก็บเกี่ยว และนอกจากนี้ จะร่วมกันติดตามกิจกรรมการบำรุงรักษาของเกษตรกรอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการให้การ

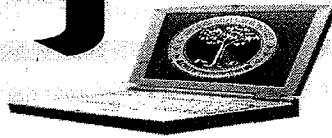
สงเคราะห์ด้วย เพื่อให้เกษตรกรสามารถจัดการสวนปาล์มให้เป็นสวนปาล์มที่มีคุณภาพและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

ด้านผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ นิยมบัณฑิต คณบดีคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กล่าวว่า จากประสบการณ์กว่า 20 ปี ในฐานะที่ตนเองเป็นเกษตรกรชาวสวน และเลี้ยงสัตว์ทั้งฟาร์มไก่ ฟาร์มหมู เชื่อว่า สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการประกอบกิจการด้านการเกษตร คือ การจัดการ เพราะไม่ว่าพืชหรือสัตว์ก็ตาม แม้จะเป็นพันธุ์ที่ดีมากแค่ไหน แต่หากจัดการไม่ดี ก็จะส่งผลผลิตได้ไม่ดี ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนเช่นกัน สำหรับปาล์มน้ำมัน ทางคณะทรัพยากรธรรมชาติ มีทีมคณະนักวิจัยและคณาจารย์ที่มีคุณูปการทางด้านปาล์มน้ำมัน ที่ได้ศึกษาเรื่องนี้มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ได้ศึกษาวิจัยโดยรวบรวมพันธุ์ปาล์มน้ำมันจากทั่วโลกไว้ที่สถานีวิจัย จนสามารถผลิตพันธุ์ที่ดี ชื่อ "ทรัพย์ มอ.1" ซึ่งได้ผ่านกระบวนการศึกษาวิจัยและจดทะเบียนไว้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ว่าผลผลิตอาจจะไม่ได้ 10 ตัน อย่างที่ประเทศมาเลเซียได้คิดค้นไว้ แต่ถ้เราจัดการได้ดี ต้นทุนต่ำ เพียงแต่ผลผลิต 6 ตันต่อไร่ก็สามารถแข่งขันได้ ดังนั้น เรื่องใหญ่ที่สุดคือเรื่องการจัดการในสวน จะเห็นได้ว่า ณ วันนี้ ประเทศไทยจะค่อนข้างล้ำหลังกว่าทั่วโลก ทั้ง ๆ ที่สภาพแวดล้อมในประเทศ ทั้งดิน น้ำ และอากาศดีมาก เหมาะสมกับการปลูกและการเจริญเติบโตของพืชหลายชนิด แต่เพียงเพราะเราไม่เคยคิดและให้ความสำคัญเรื่องต้นทุน ซึ่งเราเน้นมุ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาผลผลิตสูง ๆ เท่านั้น ซึ่งมันไม่ใช่คำตอบ แต่การจัดการที่ดีและต้นทุนต่ำต่างหากที่เราจะสู้กับทุกคนในโลกนี้ได้

"ณ วันที่เราจะเห็นราคาจาก ร้อยกว่าบาทมาเป็นทศสิบบาท ถามว่าต้นทุนของเกษตรกรอยู่เท่าไร อันนี้สำคัญกว่าไม่ใช่ว่าคุณจะขายได้เท่าไร ซึ่งในฐานะหน่วยงานภาครัฐ และภาควิชาการ ควรจะสอนให้เกษตรกรรู้ว่าต้นทุนคือเท่าไร หาต้นทุนให้ต่ำที่สุด แล้วเราจะชนะทุกคนในโลกนี้ เพราะว่าถ้าต้นทุนต่ำ คนอื่นอยู่ไม่ได้ แต่เราสามารถอยู่ได้"

ผศ.ทวีศักดิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า การลงนามความร่วมมือทางวิชาการครั้งนี้ เป็นการผนึกกำลังด้านวิชาการสู่ภาคปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ซึ่งทางคณะทรัพยากรฯ พร้อมจะนำความรู้ที่มีอยู่แล้ว ออกมาถ่ายทอด ในขณะที่ สกย. มีกำลังคนที่จะช่วยพัฒนา เพื่อนำความรู้ที่อยู่บนหิ้งเอามาทำให้เป็นรูปธรรมร่วมกัน มุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร และความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติต่อไป

■ กับข่าวประชาสัมพันธ์ สกย.
สุนันทิกา บางจุด
รายงาน

*** นายประสิทธิ์ หมีดเส็น รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง บอกว่าตอนนี้ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางรวมกว่า 22 ล้านไร่แล้ว ปริมาณผลผลิต 4.2 ล้านตัน ครองสัดส่วนยางในตลาดโลกกว่า 30%

รักษาการ ผอ.สกย. บอกว่าประเทศไทยน่าจะไม่ต้องเพิ่มพื้นที่ปลูกยางมากไปกว่านี้แล้ว แต่ควรหันไปมุ่งด้านการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น

ปัจจุบันผลผลิตยางโดยเฉลี่ยของประเทศไทยอยู่ที่ 264 กก./ไร่/ปี หากสวนยาง 22 ไร่เปิดกรีดได้เต็มที่ จะมีผลผลิตรวม 5.8 ล้านตัน นับว่าสูงเกือบ 50% ของยางตลาดโลก

หากแต่ถ้าอนาคตความต้องการยางสูงขึ้น แทนที่จะเพิ่มที่ปลูก ก็หันมาเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น โดย สกย.ปีเป้าหมายต้นผลผลิตต่อไร่ให้สูงถึง 300 กก./ไร่/ปี

ถ้าทำได้ก็จะมีผลผลิตสูงถึง 6.6 ล้านตัน/ปี

แต่หากแนวโน้มความต้องการยางลดลง ก็ควรลดพื้นที่ปลูกลง โดย สกย.เองก็มีโครงการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชตัวอื่น อย่างภาคใต้ ส่งเสริมให้ปลูกปาล์มน้ำมัน เป็นต้น โดยให้ต้นทุน 26,000 บาท/ไร่ พร้อมกับ "ติดอาวุธ" ด้านการผลิต

อินทรีทอง

สัมภาษณ์พิเศษ

เรื่อง : กองบรรณาธิการ

สภย. ตัดอาวุธ ชาวสวนยาง **มือใหม่** เพิ่มผลผลิต 300 กก./ไร่/ปี

การกรีดยางต้นเล็ก หรือยางโตไม่ได้ขนาด อาจจะเป็นเพียงปัญหาเล็กๆ เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาใหญ่อย่างวิกฤติราคายาง เป็นต้น

หากแต่เมื่อมองปัญหาแบบลึกๆ จะพบว่า นี่คือ ปัญหา “ภูเขาหน้าแข็ง” ของอุตสาหกรรมยางไทย...???

เพราะผลกระทบจากการกรีดยางเล็ก ส่งผลถึงระยะสั้นและระยะยาว เช่น ต้นยางหยุดการเจริญเติบโต แคร่แก็งขึ้นได้น้ำยางน้อยไม่คุ้มค่า ที่สำคัญก็คือ อายุการกรีดยางต้นยางสั้นลง แทนที่จะกรีดได้ 20 ปี อาจจะเหลือไม่ถึง 10 ปี

ทั้งหมดนี้สร้างความเสียหายแก่อุตสาหกรรมยางไทย ปีละ หลายแสนล้านบาท...!!!

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ สภย. ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมชาวสวนยางครบวงจร ตระหนักถึงปัญหา และพยายาม “ตัดอาวุธ” เรื่องการกรีดยางอย่างถูกวิธีนี้เสมอมา

นายประสิทธิ์ หมีดเสี้ยน รักษาการแทน ผอ.สภย. สะท้อนถึงปัญหาการกรีดยางเล็กว่า เหตุการณ์ที่สะท้อนภาพปัญหาเกิดขึ้นเมื่อ 3-4 ปีก่อน ช่วงที่ยางราคา 180 บาท/กก. ช่วงนั้นยางจากโครงการยาง 1 ล้านไร่ ในปี 2547-2549 ในพื้นที่ภาคเหนือ และอีสาน โกลัมพร้อมกรีด

แต่ด้วยราคายางที่ “ล่อใจ” ชาวสวนยาง “มือใหม่” จึงเปิดกรีดยางกันจำนวนมากถึงที่ยางยังไม่ได้ขนาด คือมีขนาดเส้นรอบวงน้อยกว่า 50 ซม.

“เกษตรกรเข้าใจว่า เมื่อยางอายุ 6 ปี สามารถเปิดกรีดได้ จึงเปิดกรีดกัน แต่ในทางวิชาการต้นยางที่เหมาะสมแก่การกรีดคือ ต้นยางที่มีขนาดเส้นรอบวง 50 ซม. วัดจากพื้นดินขึ้นมา 1.50 ม. และมีต้นยางใช้สปีไม่ต่ำกว่า 60% ในสวน” นายประสิทธิ์ให้ข้อมูล

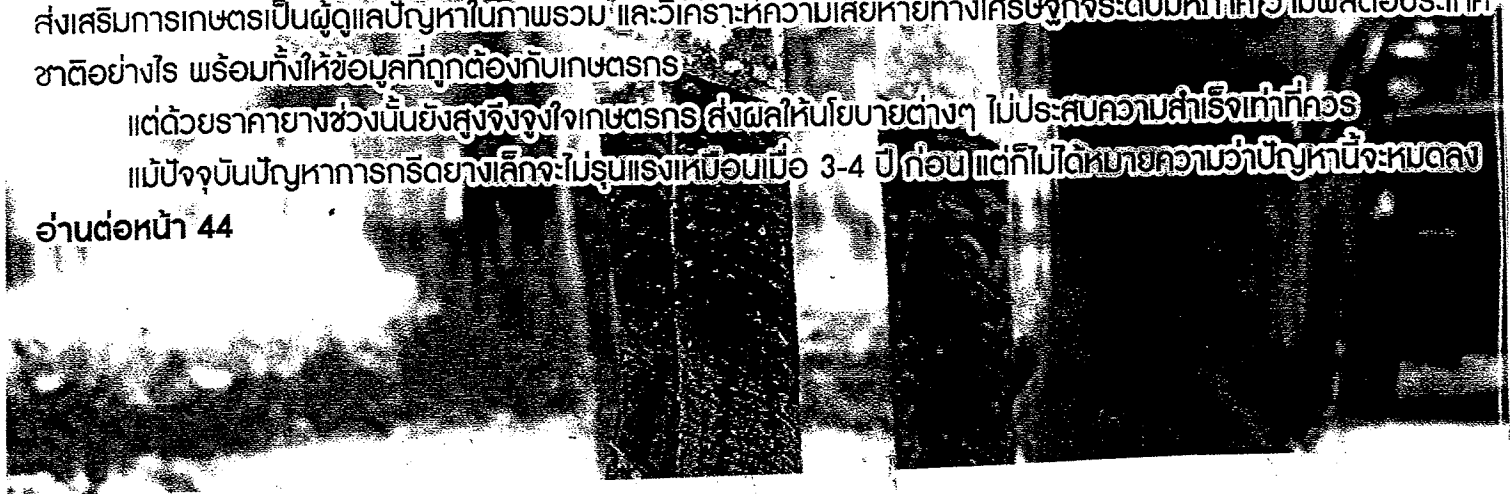
ปัญหาหนึ่งที่ต้นยางโตไม่ได้ขนาด มาจากโครงการยาง 1 ล้านไร่ สนับสนุนให้เกษตรกรเฉพาะกล้าพันธุ์ยาง และปัจจัยการผลิต 3 ปีแรกเท่านั้น การดูแลจัดการสวนยางของเกษตรกรจึงขาดการบำรุงรักษาต้นยางอย่างต่อเนื่อง เพราะขาดเงินทุน และประสบกับปัญหาภัยแล้ง เป็นต้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบหมายให้ สถาบันวิจัยยาง, สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นผู้ดูแลปัญหาในภาพรวม และวิเคราะห์ความเสียหายทางเศรษฐกิจระดับมหภาคว่ามีผลกระทบต่อภาคชาติอย่างไร พร้อมทั้งให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับเกษตรกร

แต่ด้วยราคายางช่วงนั้นยังสูงจึงจูงใจเกษตรกร ส่งผลให้นโยบายต่างๆ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

แม้ปัจจุบันปัญหาการกรีดยางเล็กจะไม่รุนแรงเหมือนเมื่อ 3-4 ปีก่อน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าปัญหานี้จะหมดลง

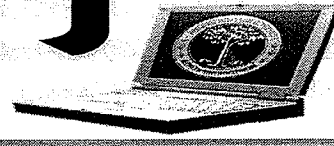
อ่านต่อหน้า 44

- ☆ งานเสริมธุรกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ มิวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

ข่าว

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 ถนนบางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

เกษตร

- ☆ แพร่หน้า
- ☆ มติชน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

นายประสิทธิ์ หมดเส้น
รักษาการ ผอ.สกย.

สกย.เป็นเหมือนพี่เลี้ยงชาวสวนยาง
เสริมและให้ความรู้เรื่องยางอย่างครบวงจร

ต่อจากหน้า 11

ขนาดต้นยางที่เหมาะสมแก่กรีดยางคือ เส้นรอบวง 50 ซม. วัดความสูงจากพื้น 1.50 ม.และมีจำนวน 60% ของสวน

ผลผลิตยางเล็ก ผลผลิตเมล็ดคาคาทรรมของ ยางพารา

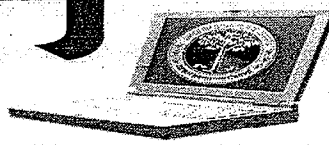
นายประสิทธิ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เมื่อต้นยางเล็ก ไม่ได้ขนาด เปลือกยางจะบาง โอกาสที่จะกรีดยางเข้าเนื้อไม้ไม่มีสูง ประกอบกับเกษตรกรไม่มีความชำนาญมากนัก หน้ายางจึงเกิดแผล ทำให้หน้ายางเสียหาย กรีดยางไม่ได้ในรอบสอง สัปดาห์ให้ระยะเวลาเก็บผลผลิตลดลง เป็นปัญหาที่จะเกิดในระยะยาว แทนที่ต้นยางจะกรีดยางได้ถึง 20 ปีอาจจะลดเหลือเพียง 10 กว่าปีเท่านั้น

“ยางขนาดเล็กเปลือกจะบางไม่เหมาะสำหรับการกรีดยางเพราะมีน้ำยางน้อย ทั้งยังมีโอกาสกรีดยางถึงเนื้อยางทำให้เกิดแผลที่หน้ายางได้ง่าย”

นอกจากนั้นการเปิดกรีดยางเล็กส่งผลให้การเจริญเติบโตของต้นยางไม่สมบูรณ์ ต้นยางชะงัก ลำต้นขยายตัวทางด้านข้างข้างล่าง แสะแคะแกร็นในที่สุด

“ทั้งหมดเป็นผลเสียต่อเนื่องที่เกิดในระยะยาว สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เคยเสนอตัวเลขความเสียหายของการกรีดยางเล็กสูงถึง 120,000 ล้านบาท/ปี” รักษาการ ผอ.สทกย. เปิดเผยตัวเลขความเสียหาย

เมื่อถึงยุคราคาขายตกต่ำ ปัญหาการกรีดยางเล็กอาจจะลดความรุนแรงลง แต่ สทกย. ยังต้องเข้าไปส่งเสริมเทคนิคการเพิ่มผลผลิต ตั้งแต่การบำรุงรักษาต้นยางและการเก็บเกี่ยวให้ถูกวิธี เพื่อให้เกษตรกรได้ผลผลิตมากขึ้นชดเชยกับราคาที่ลดต่ำลง

สกย. ติดตาม ชาวสวนยาง มีสโตนี กริดยางถูกวิถี เพิ่มเพิ่มผลผลิต

แม้ว่าการกริดยางเล็กจะลดลง แต่ปัญหาที่ยังคงอยู่ก็คือ การกริดยางไม่ถูกวิถี จึงเป็นภารกิจสำคัญของ สกย. งบประมาณส่วนหนึ่งจึงเน้นไปที่การฝึกอบรมการกริดยางให้แก่แรงงานกริดยาง

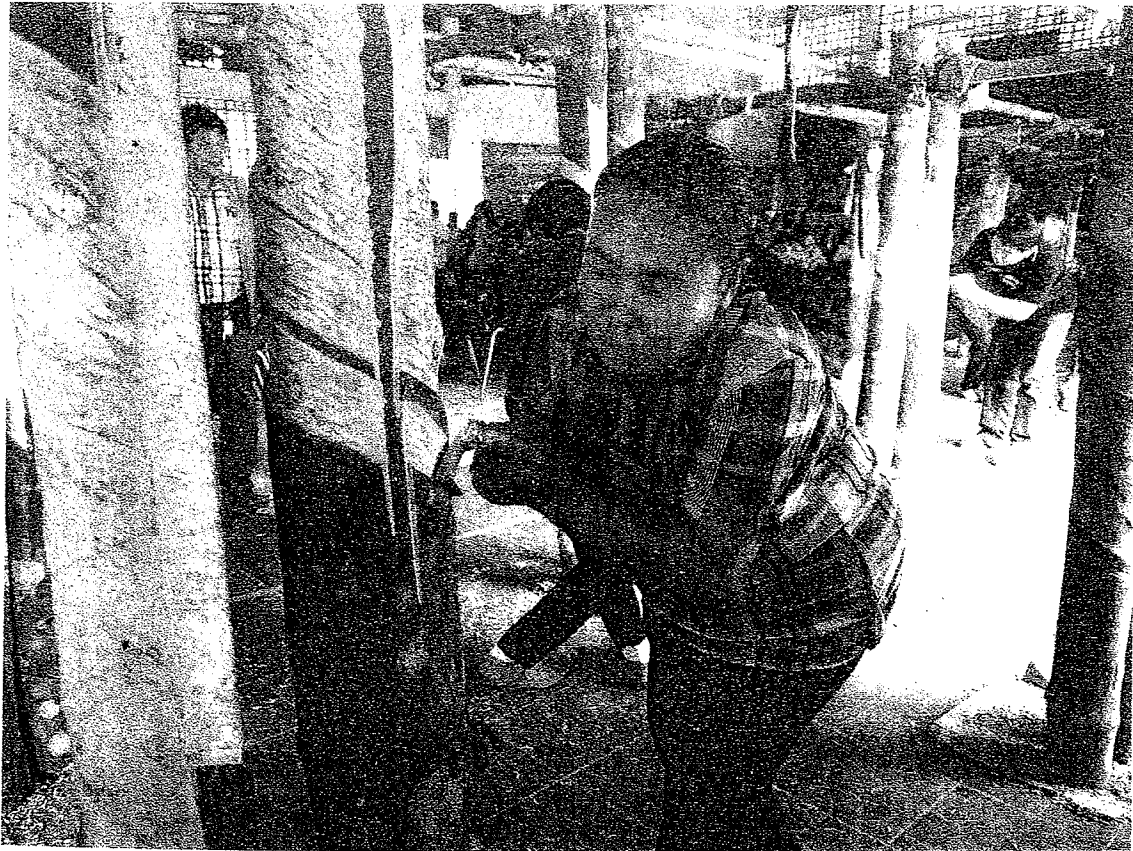
อีกทั้งในบางพื้นที่เกษตรกรไม่สามารถกริดหน้ายางเองได้ทั้งหมด เช่น เกษตรที่มีพื้นที่ 50-60 ไร่ขึ้นไป ไม่สามารถกริดเองได้ทั้งหมด จำเป็นต้องจ้างแรงงานเพิ่ม

สกย. มีงบประมาณส่งเสริมการสร้างแรงงานกริดยางคุณภาพ เพียงแต่บางส่วนนี้สามารถจัดอบรมเกษตรกรได้เพียง 20,000 คน/ปี ในขณะที่สวนยางที่พร้อมจะเปิดกริดมีมากกว่า 1 ล้านไร่/ปี

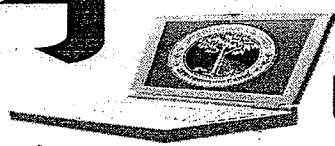
"โดยปกติแล้ว 1 ครอบครัวยุคใหม่ จะกริดได้ 15 ไร่/วัน ดังนั้นในแต่ละปีจึงต้องการแรงงานกริดยางถึง 60,000 คน งบประมาณของเราจึงไม่เพียงพอ แต่ก็มี การสนับสนุนงบประมาณจากหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและมทบจากเอกชน เช่น กลุ่มบริษัท ศรีตรังฯ ทำ MOU ร่วมกันจัดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงานในการกริดยาง"

การสร้างแรงงานกริดยางเป็นการสนับสนุนการสร้างงานให้กับชาวบ้าน และสร้างความมั่นใจว่าสวนยางที่ปลูกขึ้นมาจะกริดได้อย่างถูกวิถี เป็นการเพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพน้ำยางของเกษตรกร ซึ่งทางโรงงานศรีตรังจะได้ประโยชน์จากส่วนนี้ด้วย

เครื่องมือสำคัญที่ สกย.สร้าง เพื่อดำเนินการด้านการส่งเสริมเกษตรกรให้กริดยางอย่างถูกวิถีคือ "ครูยาง" ที่มีอยู่กว่า 20,000 คน ทั่วประเทศ ครูยางจะได้รับการฝึกอบรมจนมีความชำนาญ และนำไปถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เกษตรกร และคนในชุมชนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

การอบรมกริดยาง เป็นการติดตามดูให้กับชาวสวนยางให้กริดยางอย่างถูกวิถี

การส่งเสริมให้เกษตรกรมีองค์ความรู้ ก็เพิ่มให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นหมายถึงเงินในกระเป๋าที่เพิ่มขึ้นด้วย

ลดต้นทุนการสวนยางลดต้นทุนการผลิต สร้างผลกำไร

นอกจากการกรีดยางอย่างถูกวิธีแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการบำรุงรักษาต้นยาง ไปพร้อมๆ กับลดต้นทุนการผลิตของพี่น้องเกษตรกร โดยสกย.ส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยในสวนยาง การผสมปุ๋ยการใช้ปุ๋ยในสวนยางไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยอินทรีย์ หรือปุ๋ยเคมีให้กับเกษตรกรผู้ปลูกยางทั้งรายใหม่และเก่า เพื่อให้เกษตรกรสามารถดูแลสวนยางอย่างถูกวิธี ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตและกรีดยางได้นานขึ้น

ถ้าหากปล่อยให้เกษตรกรดำเนินการเองทั้งหมดจะเกิดปัญหาขึ้น ยิ่งภาวะราคายางต่ำลง เกษตรกรจะเอาใจใส่ต้นยางน้อยลง พร้อมๆ กับลดต้นทุนด้วยการใส่ปุ๋ยน้อยลง ซึ่งวิธีนี้ไม่เป็นผลดี เพราะจะทำให้ผลผลิตลดลง เมื่อคำนวณผลผลิตที่ได้และคิดต้นทุน/ไร่/ปี แล้วต้นทุนอาจจะสูงกว่าปกติก็ได้

"พอयरราคาถูกเกษตรกรจะไม่ใส่ปุ๋ย ทำให้ได้ผลผลิตลดลง และต้นทุนการผลิตก็สูงขึ้นเพราะต้นทุนการผลิตคิดเป็น กิโลกรัมแทนที่จะได้ 273 กก./ไร่/ปี ตามนโยบายของ สกย. แต่ตอนนี้ผลผลิตไม่ถึงเกณฑ์ เฉลี่ยได้ 264 กก./ไร่/ปี เท่านั้น"

"แต่ถ้า สกย. เข้าไปดูแลเราต้องพยายามช่วยให้เกษตรกรเพิ่มผลผลิตให้ได้ ตามตัวชี้วัดที่เราทำไว้ นั่นคือ แนวทางการดูแลสวนยางอย่างถูกต้องให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายคือ 300 กก./ไร่/ปีในอนาคต"

"ภารกิจของเราคือการช่วยให้เกษตรกรได้ผลผลิตมากขึ้น ดังนั้นเราต้องเริ่มตั้งแต่การดูแลต้นยางของเกษตรกร" รักษาการผอ.สกย.กล่าว

นายประสิทธิ์ เพิ่มเติมว่า การปลูกสร้างสวนยางให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องคำนึงถึงสภาพพื้นที่ปลูก ที่เหมาะสม พันธุ์ยางวัสดุปลูก วิธีการเตรียมพื้นที่ และวิธีการปลูกที่ถูกต้อง

แนะนำปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมี พบผลผลิตสวนยางเพิ่มขึ้น ผลิตภาพ

การดูแลรักษาสวนยาง เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ต้นยางเจริญเติบโต เปิดกรีดได้เร็ว และให้ผลผลิตสูง

ที่ผ่านมา สกย. ได้ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยบำรุงต้นยางอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มผลผลิต สำหรับสวนยางที่อยู่ในความดูแลของ สกย. จะส่งเสริมให้ใช้ร่วมกันทั้งปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยเคมีเพื่อปรับสภาพ และเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน

หลักการใช้ปุ๋ยในสวนยาง ขั้นตอนแรก สำหรับเกษตรกรที่ปลูกยางใหม่ที่ต้องการให้ต้นยางโตเร็ว คือ การใส่ปุ๋ยอินทรีย์รองกันหลุมตั้งแต่เริ่มปลูก ไม่ต่ำกว่า 5 กิโลกรัม/หลุม เพื่อปรับโครงสร้างดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุ ทำให้ดินร่วนซุย อุ่มน้ำได้ดี อีกทั้งช่วยรักษาความชื้นในดิน และลดการสูญเสียของต้นยาง

โดย สกย. จะมีค่าปุ๋ยอินทรีย์ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกแทนในอัตราไร่ละ 300 บาท/ไร่/ปี ส่วนปุ๋ยเคมีจะใส่บำรุงในปีต่อๆ ไป

สำหรับสูตรปุ๋ยเคมีที่แนะนำ คือสูตร 20-8-20 ตามหลักวิชาการ โดยสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร อัตราการใส่ปุ๋ยเคมีขึ้นอยู่กับอายุต้นยาง

แต่สิ่งสำคัญ คือ ต้องใส่ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ทุกครั้งในอัตราต้นละ 2-3 กิโลกรัม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย ลดต้นทุนค่าปุ๋ยเคมี บำรุงต้นยางให้เจริญเติบโต สมบูรณ์แข็งแรง และให้ผลผลิตเพิ่ม

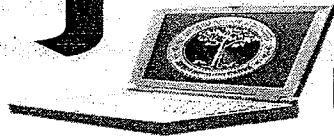
นอกจากการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีในสวนยางเพื่อเพิ่มผลผลิตแล้ว เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการประกอบอาชีพต้องฟื้นฟูสภาพความอุดมสมบูรณ์ ด้วยการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน

นอกจากการใส่ปุ๋ย ยังมีอีกวิธีที่แนะนำ คือ การปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว เช่น เพอราเรีย ชีรูลีสม เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อสร้างโรงงานไนโตรเจนให้กับดิน โดย สกย. มีทุนสนับสนุนให้เกษตรกรเช่นกัน

สกย.อบรมชาวสวนยางผสมปุ๋ยเคมีใช้เองลดต้นทุนเพิ่มประสิทธิภาพสูง

อบรมเกษตรกรชาวสวนยางผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

การปลูกพืชเศรษฐกิจอย่าง ยางพารา และปาล์มน้ำมัน
เป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรไทย
โดยลดต้นทุนการผลิต

การปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างยางพารา

ในส่วนของสายพันธุ์ยาง ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อผลผลิตยาง ในอดีตกรมวิชาการเกษตรแนะนำให้ปลูกสายพันธุ์ RRIM 600 แต่สายพันธุ์นี้มีข้อจำกัด เช่น ให้ผลผลิตดี และต้านทานโรคในเขตที่มีความชื้นสูง ปลูกได้ดีในพื้นที่ภาคใต้ ยกเว้นฝั่งอันดามัน

แต่ปัจจุบันมีสายพันธุ์ที่ดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นสายพันธุ์ของมาเลเซียอยู่ใน ชั้น 2-3 อย่าง RRIM ซรี่ 3000 ที่ให้ผลผลิตดี และต้านทานโรคได้ดีกว่าหรือ RRIT 251 ที่ให้ผลผลิตสูง และต้านทานโรค

แต่เมื่อเป็นสายพันธุ์ใหม่ เกษตรกรที่ปลูกควรจะมีพื้นที่มากพอสมควรเพราะถือว่ายังมีความเสี่ยง ถ้าเป็นเกษตรกรที่มีพื้นที่น้อยกว่า 50 ไร่ สกย. จะยังไม่แนะนำ จนกว่าจะแน่ใจว่าปลูกในไทยแล้วได้ผลผลิตดีและไม่มีผลกระทบ

สายพันธุ์ที่ สกย. สนับสนุนให้ปลูกเป็นไปตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง โดยจะกำหนดพันธุ์ยางออกเป็นชั้น 1, 2 และ 3

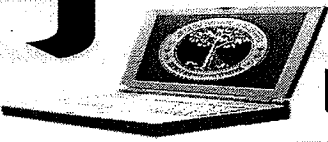
ชั้นที่ 1 คือ สามารถปลูกได้ทุกพื้นที่ เช่น RRIT 251, RRIT 408, RRIT 226, RRIM 600 และ BPM 24 เป็นต้น

ชั้นที่ 2 คือ สายพันธุ์ที่สถาบันวิจัยยางกำลังทดสอบหรือเป็นสายพันธุ์ที่หายาก จึงอนุญาตให้ผู้ปลูกต้องมีพื้นที่สวนยาง 50 ไร่ขึ้นไป และมีข้อกำหนดว่า ปลูกได้ก็เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่

ชั้นที่ 3 เป็นยางที่มีขึ้นมาใหม่ทางสถาบันวิจัยยางก็ทดสอบไปแล้วว่าการที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้องเป็นเกษตรกรรายใหญ่พื้นที่ 50 ไร่ขึ้นไป

ยางพันธุ์ RRIM 251 และ RRIM 408 เป็นพันธุ์ยางที่ สกย. ส่งเสริมให้ปลูกแทนพันธุ์ RRIM 600 (ในภาพยางพันธุ์ 408)

การป้องกันโรครากขาวที่ต้นตอ สกย.แนะนำว่าต้องโค่นต้นยาง
จนถึงราก และเตรียมแปลงให้ดี

โค่นรากขาวของยางพาราที่ต้นตอ

ปัญหาหลักของยางพารา คือ โรคที่เกี่ยวกับระบบราก เช่น โรครากขาว สาเหตุเกิดจาก การเตรียมดินผิดวิธี เช่น การโค่นต้นยางแต่เหลือตอไว้

สกย. แนะนำเรื่องของการเตรียมดินว่า ต้องโค่นให้ถึงราก และต้องโค่นก่อนฤดูแล้ง เพื่อที่จะเอารากออกให้หมดแล้วตากดินเพื่อฆ่าเชื้อราที่อยู่ในดินก่อนปลูก

"โรครากขาว ต้องมีการป้องกัน และรักษาเหมือนเป็นมะเร็งนั่นแหละ เพราะโรครากขาวจะแสดงอาการเมื่อเกิดโรคแล้ว วิธีการที่ดีที่สุดคือการป้องกัน ด้วยการทำลายพากรากให้หมด ซึ่งพากรากที่ว่านี่ก็คือ ตอที่ยังงอกในพื้นดินไม่ได้ทำลายออกไปนั่นเอง

"เมื่อไรที่โรคแสดงอาการจะเห็นเลยว่า ใบเหลือง ยอดเหลือง โรคเหล่านี้จะแสดงอาการทางใบ เพราะฉะนั้นพอเกิดโรคเราต้องขุดทิ้งเผาทำลายไม่ให้ระบาดถึงต้นอื่น แต่ตอนนี้มีนวัตกรรมเกี่ยวกับวิธีการรักษาโรครากขาวคือการใช้สารชีวภาพ พวกสารไตรโคเดอร์มา มายับยั้งการเกิดเชื้อรา ซึ่งก็ใช้ได้ผลดีเช่นกัน แต่ทางที่ดีควรป้องกันตั้งแต่จุดเริ่มต้น" นายประสิทธิ์กล่าว □

ขอขอบคุณ

นายประสิทธิ์ หมัดเส้น

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

67/25 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2433-2222 โทรสาร 0-2433-6490 www.rubber.co.th

ถ้วยรองน้ำยาง

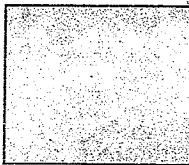

ขนาด 750 และ 1,000 ซีซี ผลิตจากพลาสติกคุณภาพดี มีความมี
น้ำยางไม่ติดกันถ้วย ขนาด 850 ซีซี เป็นพลาสติกชนิดหนาพิ
ท่อนไม่แตก สามารถใช้แทนถ้วยเซรามิกได้ (ไม่ปลิวลม)

กรตทำซียางและยางแ

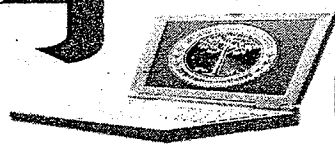
เป็นกรตชีวภาพ ไม่มีโลหะที่เป็นอันตราย
หน้ายาง รวมถึงเปลือกและรากยางไม่มีกลิ่น
ทำให้เนื้อยางจับตัวได้ดี เนื้อยางแน่น คุณ

โฟลิเมอร์หรือสารอัม

ช่วยปลดปล่อยความชื้นให้กับรากต้นไม้ได้ใ
พื้นที่ช่วงหรือหน้าแล้ง ลงทุนไม่เกิน 5 บา
(ขึ้นอยู่กับคุณภาพน้ำ)

สนใจติดต่อ บ.ไร้ทอง จำกัด
วิเชียร 081-4213819 / 081-833993
(จำหน่ายทั้งราคาส่งและปลีก)

มุมมอง.

สร้างความเข้มแข็ง เครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางชุมพร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดชุมพร (สกย.จ.ชุมพร) จัด สัมมนาเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดชุมพร เรื่อง การสร้างเครือข่ายให้เกิดความเข้มแข็ง ณ ห้องประชุมเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยมีตัวแทนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางเข้าร่วมสัมมนา จำนวน 500 คน

นายประสิทธิ์ หมดเส้น รองผู้อำนวยการรักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางประธานในพิธีเปิด กล่าวว่า การจัดสัมมนาครั้งนี้ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวของเกษตรกรชาวสวนยางขนาดเล็กให้ก้าวสู่การเป็นสถาบันเกษตรกร ที่มีการดำเนินงานตามแบบมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ผลักดันสู่การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายสถาบันเกษตรกร เพื่อให้แต่ละสถาบันฯ สามารถพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทั้งการผลิต การแปรรูป การตลาด รวมทั้งสร้างอำนาจในการเจรจาต่อรอง ตลอดจน สร้างความร่วมมือในการกำหนดแนวทางดำเนินการส่งเสริมพัฒนา รวมถึงสร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่เข้าสู่อาชีพการทำสวนยาง และเกี่ยวข้องกับยางพารามากขึ้น

"การทำงานที่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ไม่สามารถทำโดยลำพังได้ หรือทำได้แต่อาจไม่ทันเวลา ในเรื่องของยางพาราก็เช่นเดียวกัน การมีเครือข่ายจะสามารถช่วยกระบวนการเกี่ยวกับยางพาราในแต่ละขั้นตอน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้มแข็งแก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่ สกย.กำหนดไว้"

นายประสิทธิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า การสัมมนาเครือข่ายเกษตรกรครั้งนี้ นับว่าเป็นโอกาสที่ดีของเกษตรกรชาวสวนยาง จ.ชุมพร ที่จะร่วมกันพัฒนาอาชีพการทำสวนยางให้มีความมั่นคงและยั่งยืนต่อไป โดยชาวสวนยางทุกคนต้องร่วมมือกัน นอกจากนี้ ต้องขอแสดงความยินดีกับสหกรณ์ กลุ่มชาวสวนยาง และผู้นำเกษตรกรชาวสวนยางดีเด่น ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานปีที่ผ่านมา จนผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการ ของ สกย.จ.ชุมพร เพื่อเป็นตัวอย่างและสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนากลุ่มพัฒนาสหกรณ์ รวมถึงการพัฒนาเกษตรกรต่อไป ประกอบด้วย

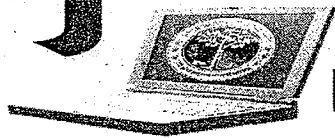
1. กลุ่มสหกรณ์ดีเด่นที่มีโรงอบรมยาง ได้แก่ สหกรณ์ สกย.คลองวังช้าง จำกัด (สกย.อ.ปะทิว)
2. กลุ่มสหกรณ์ดีเด่นที่ไม่มีโรงอบรมยาง ได้แก่ สหกรณ์สวนยางปราณบุรี จำกัด (สกย.อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์)
3. กลุ่มชาวสวนยางดีเด่น ได้แก่ กลุ่มชาวสวนยางบ้านทรายทอง (สกย.อ.ท่าแซะ)
4. เกษตรกรชาวสวนยางดีเด่น ได้แก่ นายสุเชษฐ กระจมุก (สกย.อ.เมืองชุมพร)

สกย. จับมือ มอ. ส่งเสริมภาคใต้ปลูก ปาล์ม แทน ยาง

สกย. จับมือร่วมกับ คณะทรัพยากรฯ ม.สงขลานครินทร์ เพื่อพัฒนาพืชเศรษฐกิจปาล์มน้ำมันด้วยการฝึกอบรมเผยแพร่ผลงานวิจัย การบริการวิชาการ ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์จาก สกย. ในการปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน รวมถึงเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันทั่วไป และการพัฒนาบุคลากรของสองหน่วยงาน (สกย. และนักวิจัย) รวมถึง การฝึกทักษะ และเพิ่มประสบการณ์แก่นักศึกษา ให้มีความรู้และทักษะที่ถูกต้อง นำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้ในอนาคตได้

นายประสิทธิ์ หมดเส้น รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ผอ.สกย.) กล่าวว่า สกย. มีภารกิจในการให้การสงเคราะห์ปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี ไม้ผล หรือไม้ยืนต้นอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ปลูกยางพาราทางภาคใต้ เป็นพื้นที่ปลูกยางเดิมที่ได้มีการโค่นยางเก่ามากที่สุด โดยเฉลี่ยจากปีที่ผ่านมา มีการโค่นปลูกยางประมาณ 25,000 ราย คิดเป็นพื้นที่ปลูกประมาณ 230,000 ไร่ ซึ่งในจำนวนนี้ จะมีเกษตรกรส่วนหนึ่งที่หันไปปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพารา

จะเห็นได้ว่า ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่กำลังได้รับความนิยม และสร้างรายได้ให้กับประเทศปีละประมาณ 45,000 ล้านบาท ดังนั้น สกย.จึงเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันพันธุ์ดีสู่เกษตรกร พัฒนาระบบการผลิตและการบำรุงรักษา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับเปลี่ยนชนิดพืชปลูกให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่นั้นๆ ซึ่งปาล์มน้ำมัน เป็นพืชที่ต้องการปริมาณน้ำเพื่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตมากกว่ายางพารา โดยการร่วมมือทางวิชาการกับคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการร่วมกันพัฒนางานฝึกอบรม งานวิจัย และพัฒนาบุคลากรของทั้งสองหน่วยงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร ต่อรายได้ที่เกษตรกรจะได้รับ และภาพรวมของระบบเศรษฐกิจของประเทศ

นายประสิทธิ์กล่าวเพิ่มเติมว่า สกย. ได้เร่งดำเนินการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบการปลูกแทนยางเก่าด้วยปาล์มน้ำมันก็พบว่า ในพื้นที่ จ.พัทลุง เป็นพื้นที่ที่มีสวนสงเคราะห์ที่กำลังดำเนินการปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน ณ ปัจจุบัน (พ.ศ.2555 - 2557) จำนวน 124 ราย คิดเป็นพื้นที่ปลูกประมาณกว่า 700 ไร่ จึงได้เลือกพื้นที่การ ดูเลขของ สกย.จ.พัทลุง เป็นพื้นที่นำร่องในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เกษตรกรให้ได้ผลผลิตเร็วขึ้น การจัดหาพันธุ์ปาล์ม การวิเคราะห์ทางกายภาพของดิน การบำรุงรักษาสวน ตลอดจนระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว และนอกจากนี้ จะร่วมกันติดตามกิจกรรมการบำรุงรักษาของเกษตรกรอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการให้การสงเคราะห์ด้วย เพื่อให้เกษตรกรสามารถจัดการสวนปาล์มให้เป็นสวนปาล์มที่มีคุณภาพและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

ด้าน ผศ.ศ.ทวีศักดิ์ นิยมบัณฑิต คณบดีคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กล่าวว่า

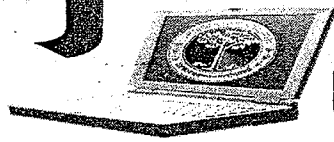
จากประสบการณ์กว่า 20 ปี ในฐานะที่ตนเองเป็นเกษตรกรชาวสวน และเลี้ยงสัตว์ทั้งฟาร์มไก่ ฟาร์มหมู เชื่อว่า สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการประกอบกิจการด้านการเกษตร คือ การจัดการ เพราะไม่ว่าพืชหรือสัตว์ก็ตาม แม้จะเป็นพันธุ์ที่ดีมากแค่ไหน แต่หากจัดการไม่ดี ก็จะไม่ส่งผลผลิตได้ไม่ดี ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนเช่นกัน

สำหรับปาล์มน้ำมัน ทางคณะทรัพยากรธรรมชาติ มีทีมคณะนักวิจัยและคณาจารย์ที่มีคุณูปการทางด้านปาล์ม น้ำมัน ที่ได้ศึกษาเรื่องนี้มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ได้ศึกษาวิจัยโดยรวบรวมพันธุ์ปาล์มน้ำมันจากทั่วโลกไว้ที่สถานีวิจัย จนสามารถผลิตพันธุ์ที่ดี ชื่อ "ทรัพย์ มอ.1" ซึ่งได้ผ่านกระบวนการศึกษาวิจัยและจดทะเบียนไว้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ว่าผลผลิตอาจจะไม่ได้ 10 ต้นอย่างที่ประเทศมาเลเซียได้คิดค้นไว้ แต่ถ้าเราจัดการได้ดี ต้นทุนต่ำเพียงแต่ผลผลิต 6 ต้นต่อไร่ก็สามารถแข่งขันได้ ดังนั้น

เรื่องใหญ่ที่สุดคือ เรื่องการจัดการในสวน จะเห็นได้ว่า ณ วันนี้ ประเทศไทยจะค่อนข้างล่าช้ากว่าทั่วโลก ทั้งๆ ที่สภาพแวดล้อมในประเทศ ทั้งดิน น้ำ และอากาศดีมาก เหมาะสมกับการปลูกและการเจริญเติบโตของพืชหลายชนิด แต่เพียงเพราะเราไม่เคยคิดและให้ความสำคัญเรื่องต้นทุนซึ่งเราเน้นมุ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาผลผลิตสูงๆ เท่านั้น ซึ่งมันไม่ใช่คำตอบ แต่การจัดการที่ดีและต้นทุนต่ำต่างหากที่เราจะสู้กับทุกคนในโลกนี้ได้

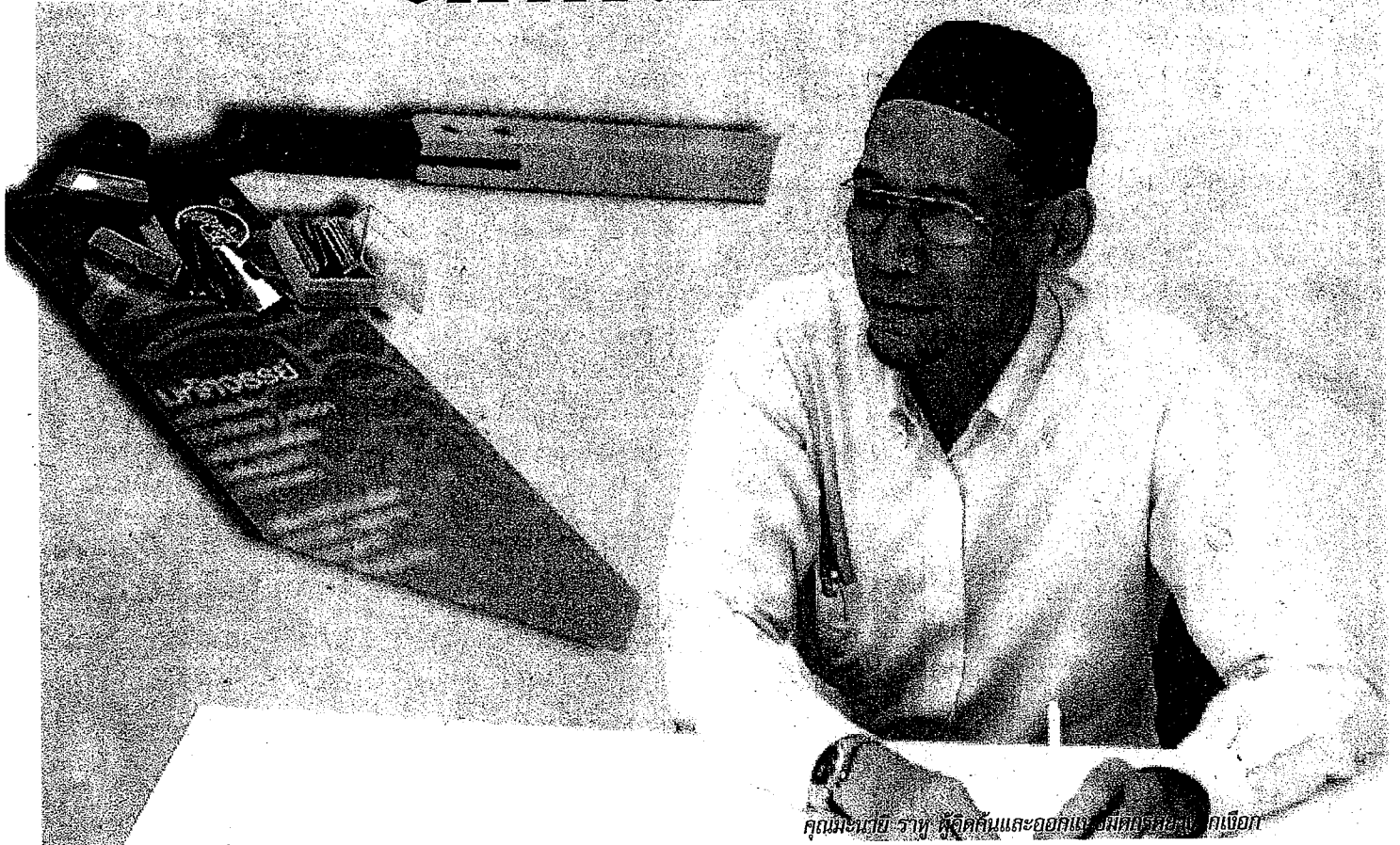
“ณ วันนี้องเราเห็นราคายางจากร้อยกว่าบาทมาเป็นหกสิบบาท ถามว่าต้นทุนของเกษตรกรอยู่เท่าไร อันนี้สำคัญกว่าไม่ใช่ว่าคุณจะขายได้เท่าไร ซึ่งในฐานะหน่วยงานภาครัฐ และภาควิชาการ ควรจะสอนให้เกษตรกรรู้ว่า ต้นทุนคือเท่าไร หาต้นทุนให้ต่ำที่สุด แล้วเราจะชนะทุกคนในโลกนี้ เพราะว่าถ้าต้นทุนต่ำ คนอื่นอยู่ไม่ได้ แต่เราสามารถอยู่ได้”

ผศ.ทวีศักดิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า การลงนามความร่วมมือทางวิชาการครั้งนี้ เป็นการผนึกกำลังด้านวิชาการสู่ภาคปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ซึ่งทางคณะทรัพยากรฯ พร้อมจะนำความรู้ที่มีอยู่แล้วออกมาถ่ายทอด ในขณะที่ สกย. มีกำลังคนที่จะช่วยพัฒนา เพื่อนำความรู้ที่อยู่บนหิ้งเอามาทำให้เป็นรูปธรรมร่วมกัน มุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร และความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติต่อไป □

นวัตกรรม

มีดกรีดยางนกกเงือก

คุณমনะนาถิ ราชู พิจารณ์และออกแ่งมีดกรีดยางนกกเงือก

ประวัติมีดกรีดยางนกกเงือก

คุณমনะนาถิ ราชู เป็นลูกหลานของชาวสวนยางที่ อ.แวง จ.นราธิวาส เป็นชาวสวนยางโดยกำเนิด จากการทำสวนยางมาเป็นระยะเวลายาวนานจึงมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในการทำสวนยาง จึงเห็นข้อบกพร่องและปัญหาต่างของมีดกรีดยางรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง) ที่ใช้งานในปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นการออกแบบโดยชาวอังกฤษเมื่อกว่า 100 ปี ที่ผ่านมา

โดยปัญหาต่างๆ ที่คุณমনะนาถิเห็นข้อบกพร่องมีดังนี้

1. ผู้กรีดยางชำนาญไม่เพียงพอ ทำให้ต้นยางเสียหายเป็นสาเหตุให้เจ้าของสวนยางจำเป็นต้องนำจ้างคนนอกมากกรีดยาง
2. อายุการกรีดของต้นยางโดยเฉลี่ยไม่เกิน 20-25 ปี

เป็นส่วนมาก จากอุปกรณ์กรีดยางไม่ได้มาตรฐานและขาดความชำนาญที่แท้จริง ทำให้ผู้กรีดยางส่วนมากกรีดหนา

3. อุปกรณ์การกรีดยางปัจจุบันเป็นอุปกรณ์ที่ใช้งานยุ่งยาก จำเป็นต้องฝึก 7-15 วัน โอกาสผิดพลาดขณะกรีดยางสูงทำให้ต้นยางเสีย

4. ต้องลับมีดทุกๆ วันที่กรีดยาง และการลับมีดให้คมจริงๆ เป็นเรื่องยาก

5. หน้ากรีดของต้นยางต่ำจำเป็นต้องก้มกรีด บางคนกรีดไม่ได้

6. มีดรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง) การกรีดกระทบรอยกรีดมากเกินไป เป็นสาเหตุให้การไหลของน้ำยางไม่ดีเท่าที่ควร

7. คุณภาพของเหล็กไม่ดีเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องกรีดหนา

จากปัญหาดังกล่าวนี้คุณมะนายจึงได้ออกแบบ มีดกรีดยางรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่าง ภูมิปัญญาชาวบ้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิด สร้างสรรค์ทางการออกแบบในการนำเอาจุดเด่นของ มีดกรีดยางรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง), มีดโกนชนิดถอดเปลี่ยน ใบมีดได้ และกบไสไม้แบบโบราณ คือ กบไสไม้ ตัวกบ ทำด้วยไม้และใบมีดเหล็ก จึงกลายเป็นมีดต้นแบบนวัตกรรม ใหม่มีดกรีดยางนกเงือกชนิดถอดเปลี่ยนใบมีดได้ ซึ่งได้ จดอนุสิทธิบัตรกับกรมทรัพย์สินทางปัญญาในการป้องกันการ ลอกเลียนแบบ (อนุสิทธิบัตรเลขที่ 0303001096)

ภาคภูมิใจจากมันสมองของนวัตกรรมไทย ผู้ใช้จึงมั่นใจ ในผลิตภัณฑ์มีดกรีดยางนกเงือกที่ไม่ได้ลอกเลียนแบบ ควรบ่งบอกตัวตนของผู้ใช้ได้อย่างดี

จุดเด่นผลิตภัณฑ์มีดกรีดยางนกเงือก

“สะดวก ประหยัด และยืดอายุต้นยาง”

1. สะดวก

1.1 ไม่ต้องลับมีดให้เสียเวลา มีเวลาเพิ่มขึ้นในชีวิตประจำวัน

1.2 ใช้งาน สะดวก กรีดยางได้ง่ายกว่าระบบเดิม ปรับ ใบมีดได้ เพื่อการกรีดบางหรือหนา (สำหรับต้นอ่อนและ ต้นแก่)

1.3 ใบมีดมีความคม คุงใบมีดโกน เพียง 1 ใบ สามารถกรีดยางได้มากกว่า 1,500-2,000 ต้น

1.4 ใช้งาน ใช้ระยะเวลาฝึกหัดกรีดสั้น แก้ปัญหา เรื่องการขาดแรงงานกรีดยางได้เป็นอย่างดี มีดนกเงือก ฝึกกรีดเพียง 1-2 วัน ก็มีความชำนาญแล้ว ส่วนมีดรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง) ต้องใช้เวลา 7-15 วัน ซึ่งทำให้ลดโอกาสทำห้ ต้นยางเสียน้อยลง

1.5 มีดนกเงือกซื้อแล้วสามารถใช้ได้เลย มีดรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง) ซื้อแล้วต้องไปลับมีดก่อน ค่าจ้างลับมีดครั้งหนึ่ง 50-70 บาท

1.6 มีดรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง) มีเด็ดยางเล็ก ๆ ใช้งาน หักง่ายมาก หากหักในขณะที่กรีดจำเป็นต้องหยุดในวันนั้น แต่มีดนกเงือกไม่มีปัญหาดังกล่าว

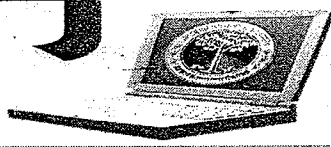
1.7 ผู้หญิงและเด็กก็สามารถใช้งานได้ เพราะน้ำหนัก เพียง 0.27 กิโลกรัม

ต้นยางชอบมีดนกเงือก

ใน อ.แวง จ.นราธิวาส มีนกเงือกเป็นจำนวนมาก ถึง 10 สายพันธุ์ ซึ่งมากที่สุดในประเทศไทย กอปรกับ อุปนิสัยของ “นกเงือก” สอดคล้องกับมีดนวัตกรรมใหม่ คือ นกเงือกชอบใช้จงอยปากขุดและเจาะเปลือกของต้นไม้ เหมือนกับลักษณะการใช้งานของมีดนวัตกรรมใหม่ ซึ่งเป็น ระบบที่ใช้ใบมีดลากหรือขุดลงหรือขึ้น เราจึงนำลักษณะเด่น ของสองสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้มาผสมผสานกันจนกลายเป็น “มีดกรีดยางนกเงือก”

ระหว่างขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ก่อนออก สู่ตลาด คุณมะนาย ราชู ได้ร่วมงานกับคุณประยุทธ์ พุทธาภิโรรัตน์ ในการพัฒนาต่อยอดการใช้งานให้ดียิ่งขึ้น การผลิตในเชิงอุตสาหกรรมและกลยุทธ์ทางการตลาด ต่างๆ กว่า 7 ปี จากจุดเริ่มแรกของคุณมะนาย ราชู และ คุณประยุทธ์ พุทธาภิโรรัตน์ ได้ทดลองทำหลายๆ แบบ ลองผิด ลองถูก จึงได้แบบที่พอใจ แล้วจึงผลิตออกสู่ตลาด จึงกลายเป็นมีดกรีดยางนกเงือกในปัจจุบัน ซึ่งเป็นความ

คุณมะนาฮี สาธิตการกรีดยางด้วยมีดกรีดยางนกเงือก ให้กับเกษตรกรชาวพม่า

1.8 หาซื้อขายโดยตัวแทนจำหน่ายทุกจังหวัดทั่วประเทศ และร้านขายอุปกรณ์การเกษตรใกล้บ้าน

2. ประหยัด

2.1 ใช้มีดกรีดยางนกเงือกให้น้ำยางไหลมากกว่ามีดรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง)

2.2 มีดกรีดยางนกเงือกพื้นที่กรีดเพียง 1 มม. ทำให้ผลของการกรีดเล็กกว่ามีดรุ่นเก่า (มีดเจ๊ะบง) จึงทำให้ยืดอายุต้นยาง ระยะเวลากรีดของต้นยางได้ยาวนานขึ้นถึง 20-40 ปีกรีด

2.3 คุ่มค่ากับการลงทุน ค่าใช้จ่ายของใบมีดเทียบแล้วถูกกว่าการจ้างลับมีด

3. ยืดอายุต้นยาง

3.1 ใช้มีดกรีดยางนกเงือกเพียง 1 มม. ทำให้สูญเสียหน้ายางน้อยลง ยืดอายุต้นยางมากขึ้นเกิน 1 เท่า หรือประมาณ 50 ปี

ความเป็นไปได้ทางการตลาดและช่องทางในการเติบโตในอนาคต

ประเทศไทยมีคนกรีดยางประมาณ 1.5 ล้านคน ปัจจุบันการผลิตมีดกรีดยางนกเงือกสามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการของตลาด ตลาดให้การตอบรับเป็นอย่างดี เปิดตลาดในครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2553 ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน ในงาน "50 ปี กิ่งศตวรรษ สกย.พัฒนายางไทย เทิดไท้องค์ราชัน" ซึ่งจัดงานโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) และปัจจุบันได้เปิดตัวในตลาดต่างประเทศแล้ว เช่น เวียดนาม ลาว กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย

ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

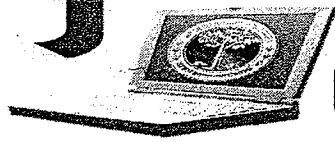
การใช้วัสดุและภูมิปัญญาเป็นส่วนประกอบในกระบวนการผลิต

การผลิตมีดกรีดยางนกเงือกนี้ใช้วัสดุภายในประเทศ ด้ามมีดกรีดยางทำมาจากไม้ยางพารา ก้านเหล็กและใบมีด ทำจากแสตนเลสผลิตภายในประเทศ โดยผู้ออกแบบ : นายมะนาฮี ราชู เป็นคนไทย เชื้อชาติไทย โดยกำเนิด ผู้ใช้จึงแน่ใจว่ามีดกรีดยางนกเงือกไม่ลอกเลียนแบบใคร

ไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เป็นมิตรต่อระบบนิเวศน์ และมีประโยชน์ทางสังคม มีดกรีดยางรุ่นใหม่ทำให้รายได้ของคนกรีดยางเพิ่มขึ้น ช่วยชาวสวนยางในด้านอายุผลผลิตเพิ่มขึ้นหรืออายุต้นยางเพิ่มขึ้น จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องขาดแคลนแรงงานกรีดยาง เนื่องจากเป็นมีดกรีดยางที่ใช้งานง่าย ใบมีดที่ใช้งานแล้วบริษัทรับซื้อคืนซึ่งจะช่วยลดปัญหาภาวะโลกร้อน และป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากใบมีดเก่าที่ถูกทิ้ง ประเทศชาติจะได้ประโยชน์จากผลผลิตที่เพิ่มขึ้นและยืดอายุต้นยางทำให้มีส่วนช่วยให้ระบบนิเวศน์ดีขึ้น

มีดกรีดยางนกเงือก โทรศัพท์ 08-1733-2070 □

เทคโนโลยีผลิตกล้วย

ของชาว "โคกกลอย" จ.พังงา

แหล่งผลิตกล้วย

ใหญ่ที่สุด

เกษตรกรกำลังออกคนใส่ถุงเพื่อหามาทำกล้วยตาก

ถ้าพูดถึงแหล่งผลิตกล้วยเชื่อว่าชาวสวนยาง
ย่อมจะนึกถึง จ.ตรัง

เพราะที่นี่คือต้นกำเนิดของยางพาราไทย

เมืองหุ่ยย่างแห่งนี้จึงมีชื่อเสียงด้านยางพารา
รวมไปถึงสายพันธุ์ยางที่ได้รับความนิยมน่าเชื่อ

ยุคหนึ่ง สมัยหนึ่ง กล้วยเมืองตรังจึงเป็น "ยี่ห้อ"
ขายดีของผู้ลงทุนปลูกยาง

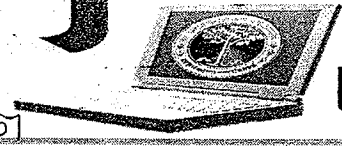
ด้วยความที่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศ จนทำให้
หลงคิดไปว่าเมืองตรังคือแหล่งผลิตยางใหญ่ที่สุดของ
ประเทศ

ถ้าใครคิดอย่างนี้ท่านอาจจะคิดผิด...!!!

เพราะแหล่งใหญ่ของการผลิตกล้วย คือ
ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา

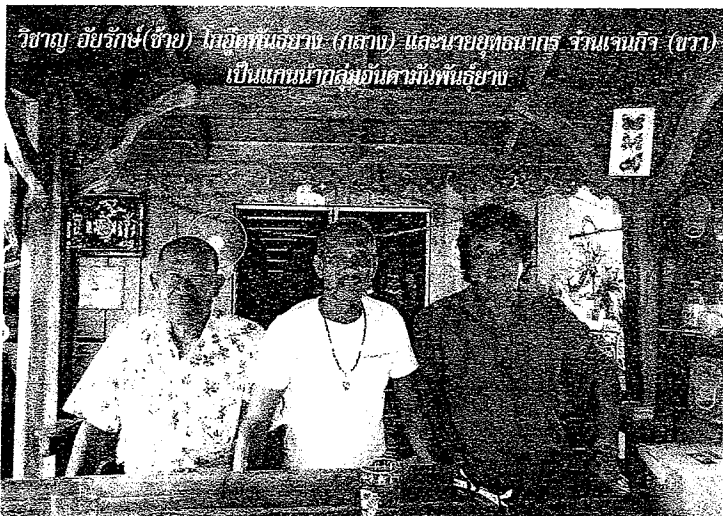
ถ้าใครเคยมาที่นี่จะพบว่ามีการทำกล้วยกัน
อย่างกว้างขวาง หลายหมู่บ้านทำกล้วยกันทั้งหมู่บ้าน
ตั้งแต่รายเล็ก รายย่อย รายขนาดกลาง จนถึงรายใหญ่
ที่ผลิตหลักล้านต้น/ปี

ช่วงยุคทองของยางพาราตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา
กล้วยจากโคกกลอยกระจายไปยังภูมิภาคอื่นๆ โดยเฉพาะ
ภาคเหนือและอีสาน อย่าง โครงการยาง 1 ล้านไร่ ที่ต้อง
ให้กล้วย 90 ล้านต้น เป็นต้น

เหตุใดตำบลแห่งนี้จึงกลายเป็นแหล่งผลิตกล้วยขนาดใหญ่ของประเทศไทยได้ ยานเศรษฐกิจมีโอกาสลงพื้นที่เข้าไปเก็บข้อมูล โดยการนำของ "กลุ่มอันดามันพันธุ์ยาง" ที่มี นายวิชาญ อัยรักษ์, นายยุทธนากร จิวณเจนกิจ และ โกฐิตพันธ์ยาง เป็นแกนนำกลุ่ม

นายวิชาญ อัยรักษ์ อดีตข้าราชการครูถูกเร่าให้ฟังว่า การที่ชาวบ้านหันมาทำกล้วยกันเยอะมาจากแรงไหมของโครงการส่งเสริมปลูกยางของภาครัฐอย่าง โครงการ 1 ล้านไร่ ช่วงปี 2548 เป็นต้นมามีความต้องการกล้วยมากถึง 90 ล้านต้น เพื่อนำไปให้เกษตรกรภาคเหนือและอีสานปลูก จึงเป็นโอกาสของโคกกลอยหันมาผลิตกล้วยป้อนจนทำกันเกือบทุกหลังคาเรือนเล็ก ใหญ่ ต่างกัน

วิชาญ อัยรักษ์ (ซ้าย) โกฐิตพันธ์ยาง (กลาง) และนายยุทธนากร จิวณเจนกิจ (ขวา) เป็นแกนนำกลุ่มอันดามันพันธุ์ยาง

เมื่อทำกล้วยกันมากๆ ในยุคที่กระแสราคายางตกต่ำและการปลูกยางถดถอย จึงทำให้ผู้ผลิตกล้วยรายหลักๆ ได้รับผลกระทบมากขึ้น

เพราะเสียเปรียบด้านตลาด เพราะมักจะถูกรายใหญ่ที่มีทั้งปริมาณและราคาถูกบดบังรัศมี จนทำแล้วไม่รู้จะนำไปขายที่ไหน

"เรื่องการขายเชิงธุรกิจชาวบ้านส่วนใหญ่ทุนกระเป๋าทนหักหรือรายใหญ่ไม่ได้ เพราะเขาสามารถต่อรองราคาได้ถ้าซื้อปริมาณมาก แต่รายเล็กๆ ทำอย่างนั้นไม่ได้เพราะมีต้นทุนสูงกว่า" นายวิชาญบอกจุดอ่อนของเกษตรกรรายเล็ก

ต่อมาจึงเกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรเล็กๆ จำนวน 13-14 ราย เพื่อดำเนินธุรกิจการขายกล้วยอย่างจริงจัง ในชื่อ "กลุ่มอันดามันพันธุ์ยาง" เน้นการทำตลาดผ่านสื่อ

อินเทอร์เน็ตเพื่อให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น เพราะปัจจุบันการสืบค้นหาแหล่งผลิตกล้วยอินเทอร์เน็ตถือว่ามีส่วนสำคัญ ชาวบ้านและผู้ผลิตกล้วยจึงมีช่องทางการตลาดมากขึ้น โดยมีกลุ่มฯ เป็นผู้ทำตลาด

ทำไมที่นี่จึงผลิตกล้วยเยอะและทำกันเกือบทุกหมู่บ้าน บางหมู่บ้านทำทุกหลังคาเรือน

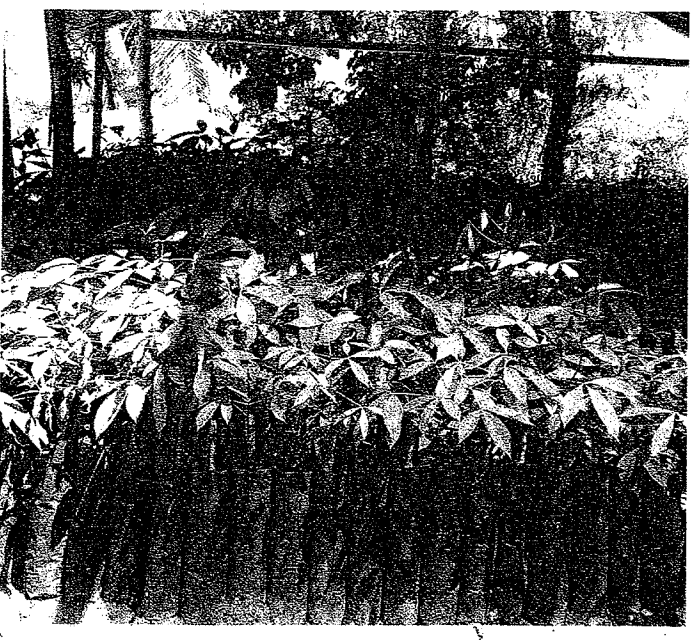
ส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะ จ.พังงา อยู่ติดกับฝั่งอันดามันซึ่งใกล้ทะเล จึงไม่มีโรคสะสมมากนัก

อีกทั้งสภาพอากาศที่มีฝนชุกกว่าจังหวัดอื่นๆ ที่อยู่ฝั่งอ่าวไทย ทำให้สามารถติดตามได้ก่อน ตั้งแต่เดือน เมษายน ถึงพฤษภาคม พอถึงช่วงเดือน พฤศจิกายน ฝนก็จะเริ่มหมด ทำให้สามารถถอนกล้วยไปชำได้เร็วกว่าที่อื่นฯ

กล้วยจากที่นี่จึงได้ขายก่อนนั่นเอง แต่แหล่งผลิตที่หนาแน่น คือ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง ก็เพราะการคมนาคมสะดวก

โคกกลอยจึงกลายเป็นศูนย์กลางกล้วยครบวงจร ตั้งแต่ต้นแม่พันธุ์ ผลิตต้นตอกล้วย ก่อนจะติดตามยางพันธุ์ดีเข้าไป แล้วขายเป็น "ยางตาเขียว" และ "ยางชำถุง"

"เมื่อก่อนแปลงกล้วยจะมีอยู่สองข้างทางถนนสายเอเชีย ตั้งแต่ชุมพร สุราษฎร์ฯ นครศรีธรรมราช เขาจะมาซื้อยางตาเขียวจากที่นี่ไปชำถุง โดยมีคนซื้อจากภาคเหนือและอีสานลงมาซื้ออีกที" โกฐิต หนึ่งในผู้ผลิตกล้วยรายใหญ่ของกลุ่มอันดามันพันธุ์ยางให้ข้อมูล

ลดการผลิตยางพันธุ์ 600 หันมาเน้น 251 และ 408

เมื่อก่อนชาวโคกกลอยไม่สามารถผลิตแปลงแม่พันธุ์เองได้เพราะต้องใช้พื้นที่มาก จึงต้องไปซื้อกิ่งพันธุ์จากศูนย์ของสถาบันวิจัยยางและ สกย. เป็นต้น

แต่ระยะหลังหน่วยงานราชการผลิตกิ่งพันธุ์ไม่เพียงพอ ชาวบ้านที่มีเงินทุนและพื้นที่จึงต้องทำแปลงแม่พันธุ์ขึ้นมาเอง โดยเน้นพันธุ์ RRIM 600 เป็นหลัก

แต่ช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ชาวบ้านได้ลดการผลิตกล้ายางพันธุ์ 600 ลง หลังจากที่ถูกกันมานานหลายสิบปี

อีกทั้งยังเป็นพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรค ขณะที่มียางพันธุ์ใหม่ที่ให้น้ำยางสูง และทนโรคมากกว่า

นั่นคือ พันธุ์ RRIT251 และ RRIT408 ซึ่งเป็นพันธุ์ยางที่มาแรง และกรมวิชาการเกษตรแนะนำให้เกษตรกรปลูก

"พันธุ์ 600 มันเป็นโรคก้างปลา อ่อนแอต่อโรค จึงต้องตัดกิ่งพันธุ์นี้ทิ้ง แล้วนำยางพันธุ์ใหม่ เช่น 251 และ 408 ตัดตาเข้าไปเพื่อสร้างกิ่งพันธุ์รุ่นใหม่"

นอกจากนั้นยังมีพันธุ์ยางที่โตไว ให้ผลผลิตสูงจากมาเลเซีย เช่น RRIM 2025 และ RRIM 3000 เป็นต้น

ตัดกิ่งพันธุ์ 600 ทิ้ง แล้วนำยางพันธุ์ใหม่ เช่น 251 และ 408 ตัดตาเข้าไปเพื่อสร้างกิ่งพันธุ์รุ่นใหม่

การปลูกแปลงกิ่งแม่พันธุ์ยาง

การจะทำการแปลงกล้ายางปัจจัยสำคัญคือ การสร้างแปลงแม่พันธุ์ กิ่งพันธุ์ที่จะนำเข้ามาใช้ได้ต้องสมบูรณ์ และถูกต้องตามสายพันธุ์ ดังนั้นการสร้างแปลงแม่พันธุ์จึงมีความสำคัญไม่น้อย

เริ่มตั้งแต่ การเลือกพื้นที่แปลงแม่พันธุ์ ควรจะเป็นพื้นที่ราบ น้ำไม่ท่วมขัง อยู่ใกล้แหล่งน้ำ และมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก

ระยะปลูกต้นแม่พันธุ์ ควรมีความห่างประมาณ 1x2 เมตร หรือไร่ละประมาณ 800 ต้น

ทั้งนี้ต้นแม่พันธุ์จะให้ผลผลิตต้นละ 15 กิ่ง/ไร่/ปี เพราะฉะนั้นในพื้นที่ 1 ไร่จะผลิตได้ 12,000 กิ่ง/ไร่/ปี

ต้นแม่พันธุ์จะต้องมีความสมบูรณ์ จึงต้องมีการบำรุงรักษาการใช้ปุ๋ยอย่างต่อเนื่อง และตัดแต่งกิ่งอย่างสม่ำเสมอ

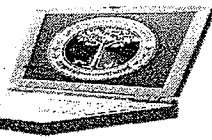

ต้นแม่พันธุ์จะต้องมีความสมบูรณ์ จึงต้องมีการบำรุงรักษาการใช้ปุ๋ยอย่างต่อเนื่อง และตัดแต่งกิ่งอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อตัดกิ่งแล้วต้องใส่ปุ๋ย เช่น สูตร 25-7-7 หรือใกล้เคียง แล้วรดน้ำอย่างสม่ำเสมอ ต้นแม่พันธุ์ยางต้องมีอายุประมาณ 4 ปี จึงจะสามารถนำกิ่งตามาใช้ตัดตาได้

กิ่งตาที่เหมาะสมต้องมีอย่างน้อย 3 ฉัตร จนใบเริ่มแก่เป็นมัน ถ้าสังเกตที่ปลายยอดอ่อนจะมีสีแดง หากใช้เล็บจิกที่โคนกิ่งพันธุ์เปลือกจะลอกออกง่ายและมีน้ำยางไหลออกมามาก

"กิ่งตางานที่ตัดแล้ว ควรนำไปใช้ให้เร็วที่สุด แต่ถ้าจำเป็นต้องเก็บกิ่งตางานไว้ข้ามวัน ไม่ควรเก็บไว้นานเกิน 3 วัน ควรเก็บในที่ร่มและมีความชื้นสูง"

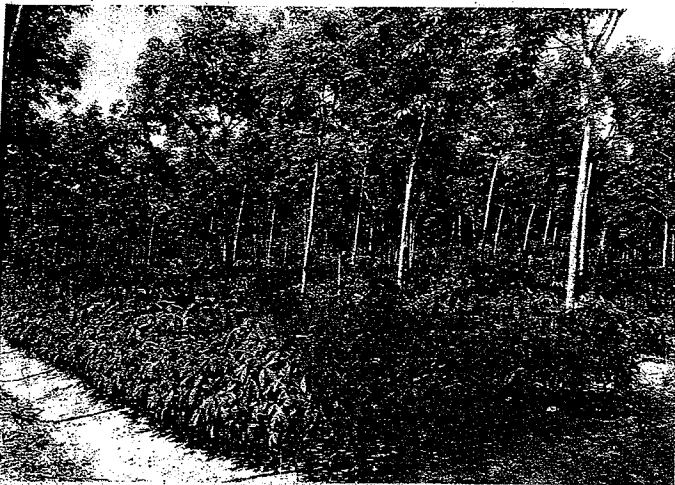
กิ่งตมที่เหมาะสมต้องมีอย่างน้อย 3 ฉัตร
จนใบเริ่มแก่เป็นมัน

การปลูกลงต้นตมยาง

สำหรับพื้นที่ปลูกลงต้นตมยาง หรือ "สต็อก" ก็มีความสำคัญเช่นกัน การปลูกลงต้องปรับพื้นที่โดยการไถพรวนอย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อกำจัดวัชพืช เศษไม้ เพื่อให้พื้นที่เรียบ สะอาด ดินร่วนซุย และง่ายต่อการเพาะเมล็ด

ส่วนเมล็ดที่นำมาเพาะต้องเก็บใหม่ๆ อย่างน้อย 7 วัน นับจากวันร่วงจากต้น จะมีอัตราการงอกสูงกว่าเมล็ดที่เก็บไว้นาน โดยเมล็ดยางส่วนใหญ่จะนำมาจากสวนยางภาคอีสานและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แกนนำกลุ่มอันดามันพันธุ์ยางเปิดเผยว่า ปัจจุบันอัตราการงอกของเมล็ดยางต่ำมาก เพียงแค่ 50-60% เท่านั้น

เกษตรกรรายย่อยไม่เพียงพอที่จะไปเช่าหรือใช้พื้นที่ฟรี ในสวนยางปลูกใหม่ เพื่อเพาะเมล็ดกล้ายาง แต่ต้องปลูกลงยางและดูแลสวนยางให้เจ้าของที่ด้วย

วิธีการเพาะเมล็ดจะทำแบบเรียงเมล็ดแบบแถวคู่ แต่แถวห่างกันประมาณ 1.1 เมตร เพื่อให้ต้นกล้ายางเจริญเติบโตสม่ำเสมอ และสะดวกในการทำงาน เช่น สำหรับนั่งตัดตม เป็นต้น

ประมาณ 10-20 วัน หลังการเพาะเมล็ดจะเริ่มออก หลังจากนั้นประมาณ 1 เดือน ต้องเร่งกำจัดวัชพืช และใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 25-7-7 อัตรา 20 กก.ต่อไร่ โดยจะเน้นธาตุ N เป็นหลัก หรือจะใส่ปุ๋ยคอก อัตรา 50 กก.ต่อไร่ และต้องให้น้ำอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะใช้ระบบสปริงเกอร์

ต้นตมที่พร้อมสำหรับตัดตมต้องมีความสูง 3 ฉัตร หรือ ประมาณ 4-5 เดือน

แต่จะสังเกตได้ว่าแปลงปลูกลงต้นตมของชาวโคกกลอยจะปลูกลงแซมอยู่ในสวนยางที่มีอายุไม่เกิน 3 ปี

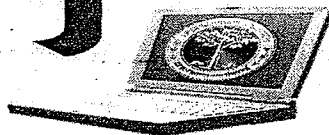
"เราไม่มีพื้นที่เป็นสิบๆ เป็นร้อยไร่เพาะเมล็ดยางเหมือนพวกรายใหญ่ ชาวบ้านต้องไปเช่าสวนยางปลูกใหม่เพาะแทน" โกอุ๊ดให้ข้อมูล

แต่ปัจจุบันได้มีการพัฒนาโดยการได้พื้นที่เพาะกล้ายางฟรี แต่ต้องปลูกลงยางและดูแลสวนยางให้เจ้าของที่ด้วย โดยระหว่างแถวยาง 7 เมตร สามารถเพาะเมล็ดได้ 6-7 แถว เป็นการได้ประโยชน์กันทั้งสองฝ่าย

สำหรับเกษตรกรรายเล็กๆ ย่อมไม่มีศักยภาพการสร้างแปลงแม่พันธุ์ยาง ก็เพียงแค่เพาะเมล็ดกล้ายางส่วนกิ่งตมยางจะไปซื้อจากรายใหญ่ หรือรายย่อยที่มีแปลงแม่พันธุ์ กิ่งละประมาณ 10-11 บาท

ขั้นตอนการติดตาข้าง

ภาชนะใส่กิ่งตา ทำมาจาก
ถุงปุ๋ยนำมามัดหัวท้ายถุง
และคลี่ตรงกลางคล้ายเรือ
ใช้ใส่อุปกรณ์สำหรับติดตา
ยางพารา รวมถึงกิ่งพันธุ์ดี
ทำให้สะดวกในการติดตา
ในแนวแปลงยาง

การติดตาข้างต้องใช้อุปกรณ์ ดังนี้ มีดติดตา
หินลับมีด เทปพันตา ภาชนะใส่กิ่งตา ทำมาจากถุงปุ๋ย
นำมามัดหัวท้ายถุงและคลี่ตรงกลางคล้ายเรือ ใช้ใส่อุปกรณ์
สำหรับติดตาข้างพารา รวมถึงกิ่งพันธุ์ดี ทำให้สะดวกในการ
ติดตาในแนวแปลงยาง

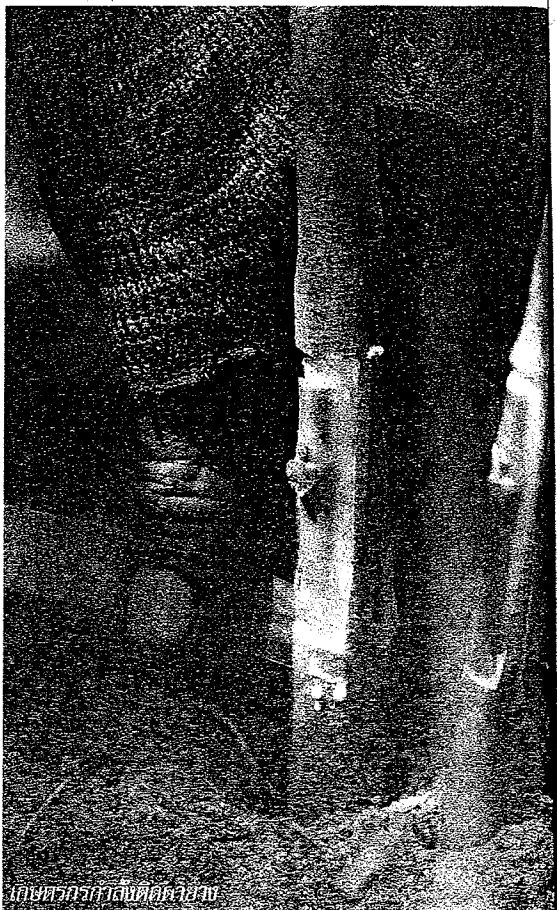
ขั้นตอนการติดตาเริ่มจากเลือกต้นตอที่มีขนาด
0.8 เซนติเมตร เปลือกลอกง่าย รากไม่คดงอ หรือ
"รากสปริง" ส่วนกิ่งตาต้องลอกง่ายเป็นตาที่สมบูรณ์ อยู่ที่
ก้านใบ

กรีด 2 ข้างของต้นตอยาวประมาณ 2 นิ้ว ลอกเปลือก
ออก ความกว้างของแผล ต้องมีขนาดใกล้เคียงกับกิ่งตาพันธุ์
จากนั้นเลือกกิ่งตาพันธุ์ที่สมบูรณ์ เจือนกิ่งตาให้มีความกว้าง
และความยาวให้เท่ากับขนาดแผลของต้นตอ

ในการเจือนกิ่งตาจะต้องให้มีไข่ตาติดอยู่จึงจะทำให้
การติดตาสมบูรณ์

จากนั้นนำตาพันธุ์ที่เจือนเสร็จ ไปติดกับแผลต้นตอ
แล้วใช้เทปพันตาพันให้แน่น โดยพันจากด้านล่างขึ้นด้านบน
เพื่อป้องกันน้ำและสิ่งสกปรกเข้าไปในแผล

"แรงงานติดตาข้างนับว่าสำคัญมาก เพราะเป็น
แรงงานฝีมือ ต้องติดตาข้างได้ประมาณวันละ 600-700 ต้น
แต่ค่อนข้างหายาก เมื่อก่อนเราใช้คนอีสาน แต่ก็หาไม่ได้
แล้ว จึงมาใช้แรงงานพม่า แต่ก็ฝีมือไม่ได้ สุดท้ายมาใช้คน
ลาว เขาจะถนัดทำงานอย่างนี้มาก เพราะใจเย็น"

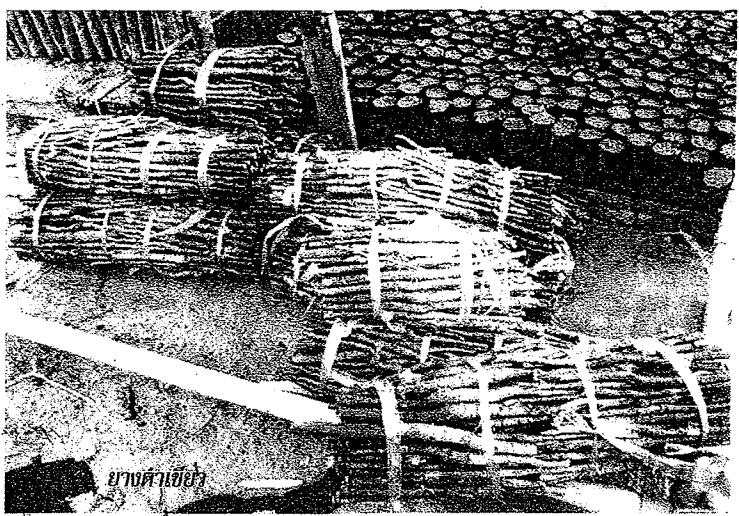

เก็บตาจากกิ่งพันธุ์ดี

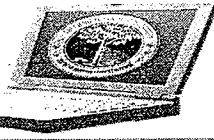
ต้นตอยางพาราที่ติดตาแล้วต้องดูแลโดย รดน้ำให้ดิน
มีความชื้นตลอด

ลักษณะของตาที่ติด และพร้อมที่จะถอนเป็นยาง
ตาเขียว สังเกตรอยแผลจะเป็นสีน้ำตาล

หลังจากติดตาแล้ว 21-35 วัน จะถอนต้นเพื่อนำมา
ทำยางขำถุงหรือยางตาเขียว ต้นยางที่ถอนขึ้นมาจะตัดยอด
และแต่งราก พร้อมจำหน่ายเป็นยางตาเขียว หรือนำไป
ขำลงถุง

ยางตาเขียว

การวางสวนยาง

กรอกดินเหนียวลงในถุง จากนั้นแช่ถุงในน้ำเพื่อให้ดินยุบตัวลง จากนั้นนำถุงมาเรียง ดินจะยุบตัวลงอีกให้เติมดินในถุงให้เกือบเต็มถุงเหลือห่างจากปากถุงประมาณ 1-1.5 เซนติเมตร

แล้วนำมาปักชำ โดยปักชำให้แผ่นตาหันไปในทิศทางเดียว ทั้งนี้เพื่อให้ยอดที่แตกมาไม่เกี่ยวพันกันและสะดวกในการย้ายต้นกล้า

รดน้ำ เข้า-เย็น ฉีดยาป้องกันโรค ชนิดต่างๆ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เด็ดหรือตัดกิ่งตาที่แตกจาก ต้นตอที่ เลี้ยงจนกล้าอายุ 1-2 เดือน

คัดแยกต้นยางพารา แต่ละขนาด แล้วนำไปวางที่กลางแจ้งโดยจัดเรียงแถวละ 3 ต้น

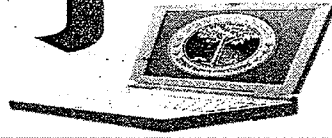
ผู้ต้องมี 2 กลุ่ม คือ พ่อค้าและผู้ปลูกยาง

กลุ่มผู้ซื้อกล้ายางจะมี 2 กลุ่ม คือ ซื้อยางตาเขียวเพื่อไปปลูกชำถุง ส่วนใหญ่กลุ่มนี้จะเป็นพ่อค้าหรือผู้ทำแปลงกล้ายางขาย

หรือถ้าเป็นนายทุนหรือเกษตรกรรายใหญ่ๆ ต้องการปลูกยางพื้นที่เยอะ ก็ซื้อยางตาเขียวไปจำนวนมาก แล้วสร้างแปลงชำถุงเอง เป็นการลดต้นทุน การซื้อยางชำถุง

อีกกลุ่มหนึ่งคือ ซื้อเป็นยางชำถุง ประมาณ 1-2 ฉัตร เพื่อนำไปปลูกสร้างสวนยาง

สถานการณ์ราคากล้ายางเวลานี้อยู่ในช่วงขาลง

แกนนำกลุ่มอันดามันพันธุ์พูดถึงสถานการณ์ราคายางว่า ในช่วง 2-3 ปีที่แล้ว ราคากล้ายางอยู่ประมาณ 20-30 บาท แต่ปัจจุบัน ราคาลดลงมามาก ซึ่งเป็นไปตามกลไกของราคายาง ถ้ายางราคาตกต่ำ การปลูกลายางก็จะน้อย แต่ถ้ายางราคาสูง ความต้องการปลูกจะสูงตามไปด้วย

ขณะที่เมื่อมองด้านต้นทุนการผลิตกล้ายางตาเขียว ประกอบไปด้วย ค่าแรงงานตัดตาดยางต้นละ 2 บาท ค่าปุ๋ยและน้ำ ประมาณต้นละ 2.5 บาท รวมๆ ต้นทุนกล้ายางตาเขียวประมาณ 4.5 บาท ขณะที่ราคายางตาเขียวอยู่ประมาณ 5-6 บาท

“แต่ผมว่า ปี 2558 ความต้องการกล้ายาง และปลูกลายางสูงแน่” โกอุ๊ด มันใจอย่างนั้น

ที่เขามันใจอย่างนี้เพราะปัจจัยของโครงการส่งเสริมปลูกลายางของภาครัฐจะต้องมีอย่างต่อเนื่องแน่นอน โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือและอีสาน ซึ่งเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ยังต้องมีการส่งเสริมอีกหลายเฟส เขามองว่าความต้องการกล้ายางจะสูงขึ้น

อีกทั้งหลังจากปี 2558 กลุ่มประเทศอาเซียนจะเป็น ประชาคมอาเซียน พื้นที่ปลูกลายางในประเทศเพื่อนบ้านจะมีการขยายตัวสูง ซึ่งต้องการกล้ายางจำนวนมาก เมื่อดังต่อนี้ยุคทองของกล้ายางจะกลับมาอีกครั้ง □

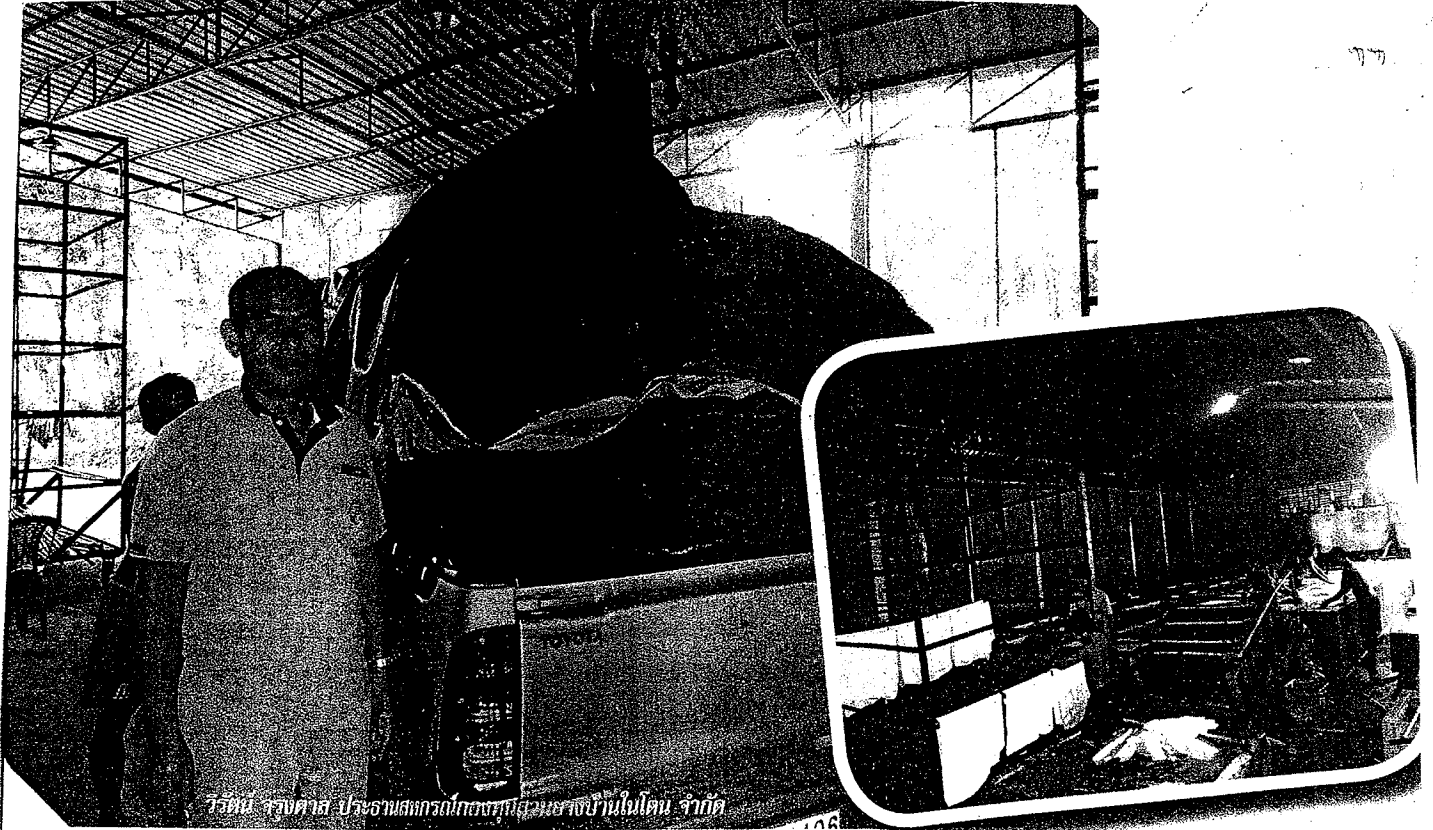
ขอขอบคุณ

กลุ่มอันดามันพันธุ์ยาง

นายวิชาญ อัยรักษ์

35/10 หมู่ 3 ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา 82140

โทรศัพท์ 08-6277-1345

วิรัตน์ จรุงตาล ประธานสหกรณ์เกษตรกรผู้สวนยางบ้านในโตน จำกัด

สหกรณ์ยางบ้านในโตน

ผลิตยางรมควัน 100 ตัน

กำไรเงินล้าน/ปี

การเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือ การเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์

เช่นเดียวกับเกษตรกรชาวสวนยางในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งปลูกยางใหม่อย่างภาคเหนือและอีสาน กำลังรวมตัวกันเพื่อทำธุรกิจแปรรูปยาง เพื่อต่อสู้กับวิกฤติราคาขายตกต่ำ

แต่การจะทำธุรกิจแปรรูปไม่ใช่งานที่เกษตรกรถนัด การหันมาเล่นบทเป็นนักบริหาร นักการตลาด จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้นจึงต้องเรียนรู้ตัวอย่างจากผู้ที่มีประสบการณ์

คอลัมน์ สถาบันเกษตรกรเข้มแข็ง ฉบับนี้ ทีมงานจึงไปสืบเสาะกลุ่มเกษตรกรที่มีการดำเนินธุรกิจแปรรูปมา นำเสนอเพื่อเป็นทางลัดสู่ความสำเร็จ

สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านในโตน จำกัด คือ ตัวอย่างกลุ่มเกษตรกรที่ทำธุรกิจยางแผ่นรมควัน ใน จ.พังงา จนประสบความสำเร็จ ทั้งด้านการผลิตและการตลาด สร้างผลกำไรให้กับสมาชิกปีละมากกว่า 1 ล้านบาท

นายวิรัตน์ จรุงตาล ประธานสหกรณ์ ให้ข้อมูลว่า สหกรณ์แห่งนี้เกิดจากรวมตัวกันของชาวสวนยางเพียงแค่ 35 คน ใน ต.ปากอ อ.เมือง จ.พังงา เพื่อขายผลผลิต ที่เป็น "น้ำยางสด" วันละ 5.6 ตันเป็นหลัก

- ☆ สถานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิตยสาร
- ☆ เศรษฐกิจ
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมานรัฐ

ร้านค้าสหกรณ์

แต่ มักจะถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าอย่างเสมอ โดยเฉพาะ เรื่องการตรวจวัดค่า DRC ไม่เที่ยงธรรม แต่เกษตรกรเอง ก็ไม่มีทางเลือกมากนัก จำต้องขายให้พ่อค้าผู้มีกำไรเป็น เป้าหมาย

วิรัตน์ อดีตนายกสหกรณ์แปรรูปยางแผ่นรมควันด้วยเงินอุดหนุน

โชคดีเป็นของเกษตรกรเมื่อรัฐบาลในสมัยนั้น ตั้งโครงการสนับสนุนให้เกษตรกรแปรรูปยางขึ้นมาจากเพื่อแก้ไข ปัญหาการค้าตกต่ำ โดยการสร้างโรงผลิตยางแผ่นรมควัน ขนาด 3 ตัน ขึ้นมา 1 โรง ก่อนที่เกษตรกรจำนวน 35 คน จะเข้าไปบริหารและตั้งเป็นสหกรณ์ขึ้นมา

"เราลงขันรวมหุ้นกันคนละ 100 บาท ได้เงินทุน ทั้งหมด 3,500 บาทเท่านั้น" วิรัตน์บอก

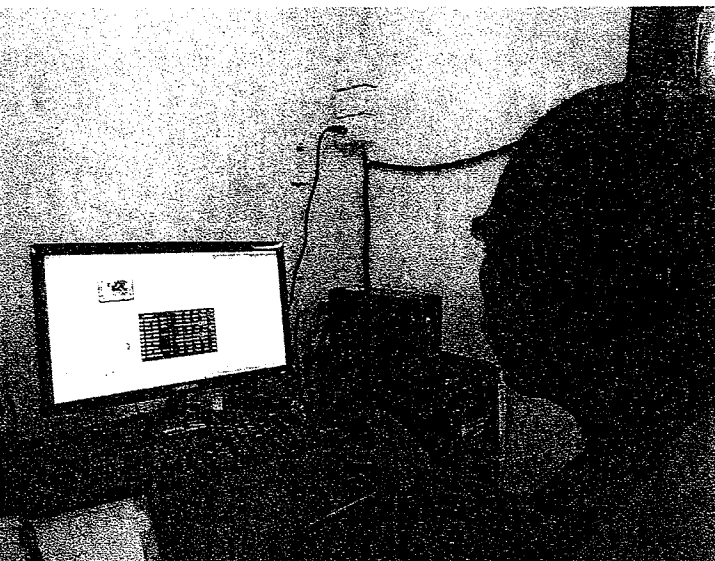
ด้วยความเป็น "มือใหม่" ด้านการบริหารในช่วงแรก จึงยังมีปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะ เงินทุน เพราะทางกลุ่ม มีเงินแค่ 3,500 บาทเท่านั้น จึงต้องไปกู้จากออมทรัพย์ ของหมู่บ้าน ปีละ 10,000-20,000 บาท เพื่อชื้อน้ำยางสด จากสมาชิกมาแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน

"ในช่วงแรกเราทำไม่ประสบความสำเร็จ เพราะไม่มีความชำนาญ ยางเสียหายไปเยอะเลย" ประธานสหกรณ์เล่า

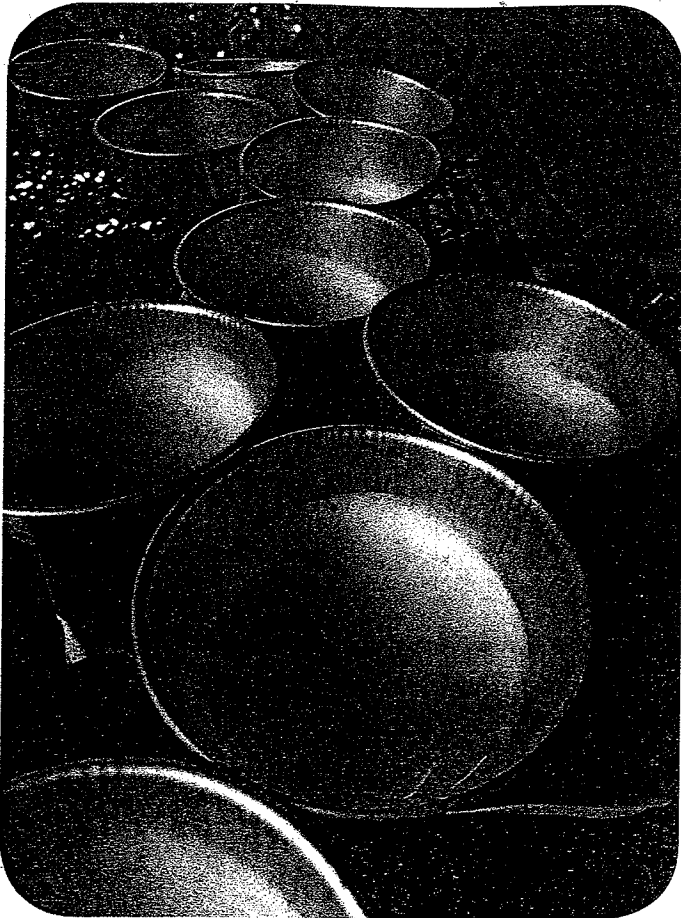
ก่อนจะได้แรงงานฝีมือจากภาคอีสานที่มีประสบการณ์ เรื่องการทำยางแผ่นรมควันมาทำจนประสบผลสำเร็จ สามารถอยู่ได้ถึงปัจจุบันนี้

ปัจจุบันสหกรณ์มีสมาชิกทั้งหมด 360 ราย แต่มี สมาชิกขายน้ำยางสดให้สหกรณ์ประมาณ 200 ราย

ปริมาณน้ำยางสดที่รับซื้อจากสมาชิกประมาณวันละ 7-8 ตัน สามารถนำมาผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน วันละ 3 ตัน ตามกำลังการผลิตของโรงงาน

การซื้อขายยางมีความจำเป็นต้องติดตามและวิเคราะห์ราคาจากต่างประเทศด้วย เพื่อดูทิศทางการขึ้นลงของราคายาง เขาจะเช็คจากอินเทอร์เน็ตทุกวัน

น้ำยางสุมนำไปตรวจหาค่า DRC

รวมกันผลิต ได้คุณภาพเกรดเดียวกับ ขายได้ราคาสูง

การที่สมาชิกนำน้ำยางสดมาขายให้สหกรณ์ ส่วนหนึ่งก็เพื่อการผลิตที่มีคุณภาพเดียวกัน

“ถ้าเราไปซื้อยางจากชาวสวนยาง 10 สวน ก็จะได้ยางแตกต่างกัน 10 อย่าง หนาบ้าง บางบ้าง สกปรกบ้าง สะอาดบ้าง แต่ถ้าเรานำมารวมกันแล้วแปรรูป จะเป็นแบบเดียวเหมือนกันหมด เราจะเน้นคุณภาพได้”

ส่วนการซื้อน้ำยางสดจากสมาชิก สหกรณ์จะเป็นผู้กำหนดราคา โดยดูจากราคายางแผ่นรมควันอ้างอิงของตลาดกลาง หรือราคาซื้อของโรงงาน จากนั้นนำมาลบด้วยต้นทุนการผลิต ประมาณ 7 บาท/กก. และเปรียบเทียบกับราคาน้ำยางสดในท้องถิ่นประกอบกัน

สมมุติว่าราคายางแผ่นรมควันเมื่อวาน 66.89 บาทก็นำต้นทุนการผลิตยางของสหกรณ์ 7 บาท /กิโลกรัม มาลบ จะได้ราคาซื้อน้ำยางสด 59.89 บาท/กก. จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับราคาซื้อน้ำยางสดของพ่อค้าท้องถิ่น ราคาจะต้องไม่ต่ำกว่าพ่อค้า เพื่อเป็นแรงจูงใจให้สมาชิกนำยางมาขายสหกรณ์

ทั้งนี้ต้นทุนการแปรรูปจากน้ำยางสดเป็นยางรมควัน มีต้นทุนการผลิต 7 บาท/กก. ประกอบด้วย ค่าจ้างแรงงานแบบรับเหมา กิโลกรัมละ 2 บาท หรือประมาณวันละ 6,000 บาท (น้ำยาง 3 ตัน) น้ำกรด ค่าไฟ ไม้พิน ประมาณ 4 บาท และค่าขนส่งยางจากสหกรณ์ไปโรงงาน 1 บาท

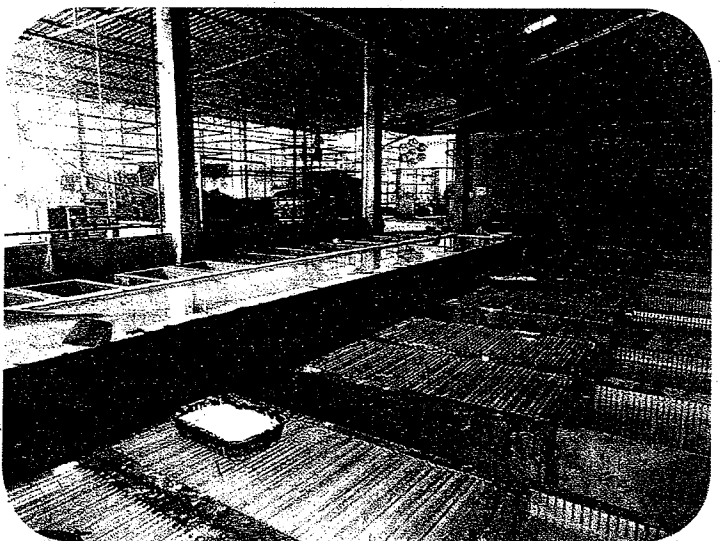
ปัจจุบันสหกรณ์บ้านในโดน มีเงินทุน 1 ล้านบาทบาท และมีเงินทุนสำรองที่ได้กำไรสะสม ประมาณ 9-10 ล้านบาท เท่ากับมีเงินทุนรวมประมาณ 12 ล้านบาท

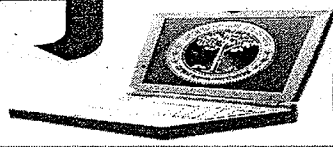
“จากจุดเริ่มต้นที่ก่อตั้งกลุ่มเรามีเงิน 3,500 บาทเท่านั้น นี่คือการภาคภูมิใจที่พวกเราบริหารเงินให้เกิดความคุ้มค่ากับสมาชิกในกลุ่มสหกรณ์บ้านในโดน” ประธานพูดอย่างภาคภูมิใจ

ขายยางแผ่นรมควันขึ้น 3 ตรง กับโรงงานยาง ไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง

ยางแผ่นรมควันของกลุ่มสหกรณ์บ้านในโดนจะนำไปขายให้กับ บริษัท ไทยฮั่ว ยางพารา จำกัด (มหาชน) ใน จ.พังงา ประธานสหกรณ์ให้เหตุผลว่า เพราะอยู่ใกล้และลดต้นทุนค่าขนส่งได้ดีกว่าเมื่อเทียบกับไปขายให้กับบริษัทอื่นๆ หรือแม้กระทั่งขายในตลาดกลางยางพารา

“เมื่อก่อนต้องขนยางไปขายที่ จ.ตรัง เพราะตลาดรมควันในพังงาไม่มี หรือไม่ก็ต้องไปขายตลาดกลางยางพารา ใน จ.สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา มีแค่นี้ แต่เราต้องขนยางไปตลาดกลาง ค่าขนส่งแต่ละเที่ยวค่อนข้างสูง เราลองมาเทียบต้นทุน จริงอยู่เราอาจจะขายยาง ตลาดกลางได้สูงกว่าขายให้บริษัทใน จ. พังงา แต่เมื่อหักต้นทุนค่าขนส่งกลายเป็นว่าขายให้บริษัทได้กำไรมากกว่า”

สหกรณ์ยางบ้านในโดนจึงเลือกที่จะขายยางให้บริษัทยางในพื้นที่เป็นหลัก โดยมีปริมาณยางแผ่นรมควันชั้น 3 ประมาณปีละ 100 กว่าตัน

อย่างไรก็ตาม การซื้อขายยางของสหกรณ์ นายวิรัตน์บอกว่า มีความจำเป็นต้องติดตามและวิเคราะห์ราคาจากต่างประเทศด้วย เช่น ตลาดเชียงไฮ้ ตลาดญี่ปุ่น และตลาดสิงคโปร์ เพื่อดูทิศทางการขึ้นลงของราคารายาง ซึ่งเป็นข้อมูลเดียวกับที่โรงงานยางใช้วิเคราะห์

ข้อมูลดังกล่าวจะถูกใช้ในการบริหารจัดการเรื่องการขายยางอย่างไรไม่ขาดทุน และเกิดผลกำไร

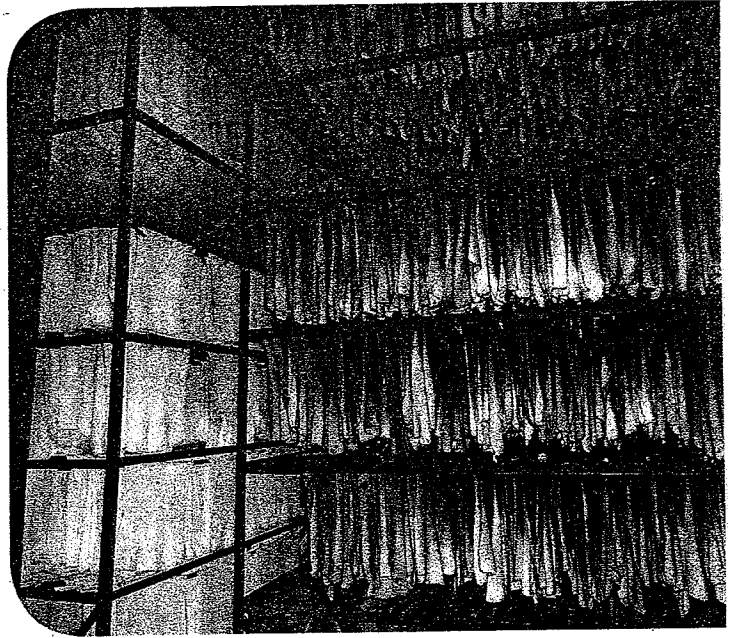
ขยายหลายธุรกิจ อำนวยความสะดวกสมาชิกเต็มที่

ปัจจุบันสหกรณ์บ้านในโดนถือว่าทำธุรกิจหลายอย่างไม่ใช่เพียงธุรกิจยาง อย่างเดียว เช่น เปิดร้านค้าของสหกรณ์ขายสินค้าอุปโภคบริโภค บัณฑิตการผลิตยาง เช่น ปุ๋ย ยา อุปกรณ์สวนยาง และธุรกิจสินเชื่อ

สหกรณ์ตั้งวงเงินไว้ประมาณ 3 ล้านบาท/ปี ไว้ให้สมาชิกกู้ รายละเอียดไม่เกิน 30,000 บาท เพื่อนำไปใช้จ่ายในการประกอบอาชีพ หรือใช้จ่ายตามต้องการ

"เพราะบางทีสมาชิกเขาก็หมุนเงินไม่ทัน เขาก็ได้เงินจากส่วนนี้ไปใช้จ่ายในครอบครัว"

ผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจทั้งหมดจะถูกนำมาปันผลให้สมาชิกในช่วงปลายปี โดยมีการปันผล 2 รูปแบบคือ

รูปแบบที่ 1 ปันผลจากเงินเรือนหุ้น คือ เงินทุนหุ้นที่สมาชิกลงทุนซื้อหุ้นกับสหกรณ์ ให้กำไรร้อยละ 10 /หุ้น

รูปแบบที่ 2 เป็นการปันผลแบบเฉลี่ยธุรกิจยาง สัดส่วน ร้อยละ 2 อย่าง สมมุติสหกรณ์ทำธุรกิจยางแผ่นรมควันได้ผลกำไรปีละ 1 ล้านบาท สหกรณ์จะแบ่งส่วนหนึ่งมาเฉลี่ยคืนกำไรให้สมาชิก ตามสัดส่วนของปริมาณการขายยาง ดังนั้นสมาชิกรายได้ขายยางมากจะได้เงินปันผลมาก

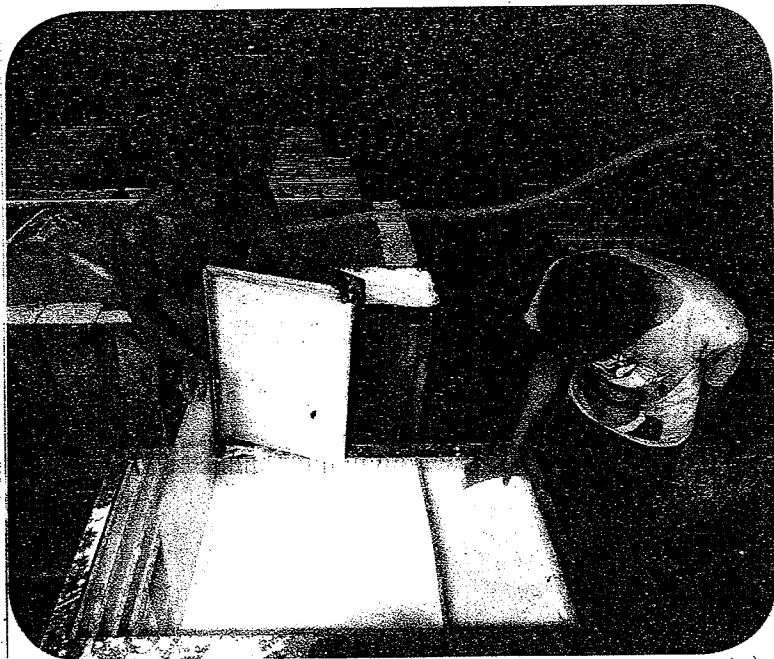
"สมาชิกขายมากก็ได้เงินปันผลมากขายน้อยก็ได้เงินปันผลน้อย ต่างจากที่เราไปขายให้กับพ่อค้าคนกลางเราได้กินกาแฟแก้วเดียวแล้วก็จบ"

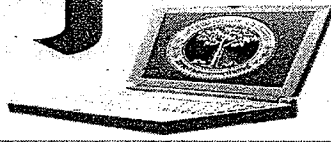
นอกจากนี้สหกรณ์บ้านในโดนยังมีสวัสดิการให้สมาชิก หลายรูปแบบ เช่น การเยี่ยมสมาชิกที่เจ็บป่วยจะมีเงินจ่ายให้ 500 บาท การคลอดลูก 500 บาท และ 3,000 บาท สำหรับสมาชิกที่เสียชีวิต เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้สมาชิก

บริสุทธิ์ โปร่งใส สร้างแรงศรัทธาแก่สมาชิก

ประธานสหกรณ์ยางบ้านในโดน พูดถึงเรื่องประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจว่า หัวใจหลัก คือความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์, แรงศรัทธา และ เงินทุน

ภาพที่ยืนยันว่าสมาชิกมีความเชื่อมั่นในการทำงานของสหกรณ์ คือ การซื้อขายน้ำยางสด สมาชิกกรีดยางเสร็จตอนเช้าไม่จำเป็นต้องขนน้ำยางมาสหกรณ์ เพราะสหกรณ์จะมีรถไปรับน้ำยางถึงสวน เจ้าของยางไม่ต้องมาสหกรณ์ เพราะหัวใจเรื่องการแข่งขันน้ำหนัก เรื่องการวัดค้ำยาง DRC

“พอถึงวันศุกร์พนักงานบัญชีจะออกไปเสร็จพร้อมกับเงินสดนำไปให้สมาชิก แต่คนที่ขายน้ำยางให้กับกลุ่มถึงสวนเลย หรือไม่ก็มารับที่สหกรณ์ เราทำมาอย่างนี้ 10 ปี”

วิรัตน์ เล่าอีกว่า การบริหารสหกรณ์ต้องมีความโปร่งใส และไม่มีภารกิจเงิน โดยเฉพาะ กรรมการสหกรณ์อย่าง สหกรณ์แห่งนี้มีเงินทุนมากถึง 10 ล้านบาท อาจจะมีล่อใจกรรมการ และทำได้ง่ายถ้าคิดจะโกง

“แต่ถามว่าโกงแล้วมันก็จบตรงนี้สหกรณ์ก็ตั้งไม่ได้

อย่างผมที่เข้ามาบริหารสหกรณ์บ้านในโดนในช่วงแรกๆ ต้องเสียสละทุกอย่าง รับใช้มวลชนในหมู่บ้านจริงๆ เงินเดือนก็ไม่มี” ประธานสหกรณ์ยางบ้านในโดนเปิดใจ

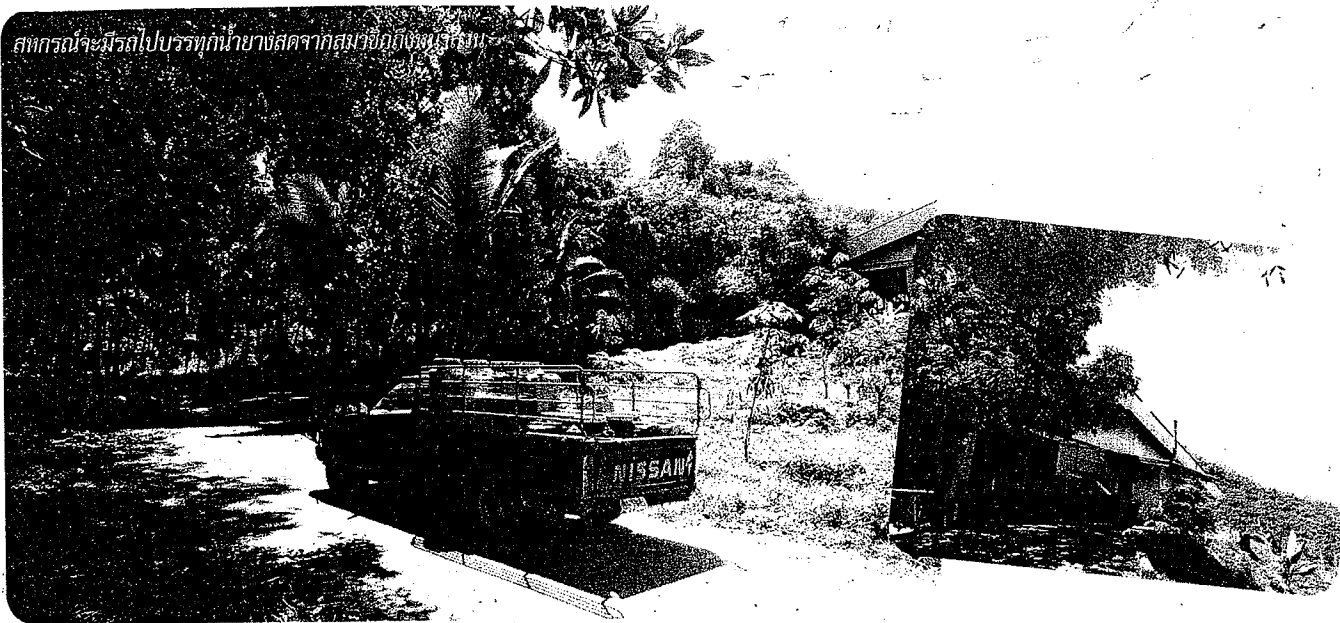
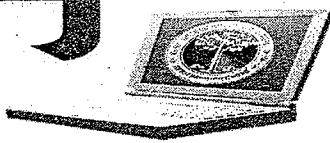
ทั้งนี้การบริหารสหกรณ์เขาจะถือหลักปฏิบัติ 3 ข้อ

1. สหกรณ์อยู่ได้สมาชิกก็อยู่ได้
2. สหกรณ์ต้องมีความเป็นธรรมสูง
3. สหกรณ์ต้องไม่ขาดทุน มีกำไรไว้เลี้ยงสมาชิก

ในกลุ่มได้

เตรียมขยายธุรกิจยางครบ สงขลาโรงงานยางแท่ง

ประธานสหกรณ์เปิดเผยว่า กำลังศึกษาการผลิตยางครบ เพราะมีสมาชิกจำนวนหนึ่งที่หันมาทำขี้ยางหรือยางก้อนถ้วย โดยเฉพาะช่วงต้นฤดูเปิดกรีด ส่วนใหญ่จะนำไปขายร้านรับซื้อในพื้นที่ จึงมองว่าถ้าสหกรณ์ขยายธุรกิจมารับซื้อขี้ยาง และนำมาแปรรูปเป็นยางครบจะเป็นการช่วยเหลือไม่ให้เสียเปรียบด้านการซื้อขายยาง

โดยมองการลงทุนไว้ 2 ทาง คือ ทางหนึ่งสหกรณ์นำเงินตัวเองไปลงทุน และอีกทางหนึ่ง เขียนโครงการขอสนับสนุนจากหน่วยงานราชการในจังหวัด

แต่ดูเหมือนว่าช่องทางหลังเป็นไปได้ลำบาก

"สหกรณ์ที่มีความพร้อมมีความเข้มแข็งภาครัฐจะไม่ให้งบสนับสนุน แต่เขาจะเองบตรงนี้ไปช่วยสหกรณ์ที่อ่อนแอมันก็แปลกนะ แทนที่เราแข่งแกร่ง จะช่วยต่อยอดให้เติบโตขึ้น" วิรัตน์ตั้งข้อสงสัย

นี่จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้สหกรณ์ส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะภาครัฐมักจะไม่สนับสนุน

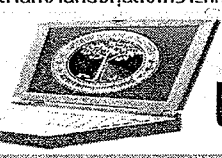
สหกรณ์ที่มีความแข็งแกร่งทั้งการผลิตและการตลาด เพราะถือว่ามีทุนและยืนได้ด้วยตัวเอง

แต่จะไปสนับสนุนสหกรณ์ที่อ่อนแอ และไม่มีความพร้อมด้านการดำเนินธุรกิจ ผลสุดท้ายก็คือ การบริหารงานขาดทุน และล้มละลายไปในที่สุด

"สหกรณ์ที่ประสบผลสำเร็จส่วนมากต้องมีความพร้อมการบริหารงานด้วย ใน จ.พังงา มีโรงรม 36 โรง แต่เดินได้แค่ 4 โรง ที่ังไป 32 โรง ภาครัฐต้องมาสนับสนุน 4 โรงที่เหลือ แล้วขยายให้เข้มแข็ง" ประธานสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านในโดน ยังสงสัยไม่หาย

สรุปหัวใจของการบริหารธุรกิจแปรรูปยางให้ประสบความสำเร็จ ไม่ได้อยู่ที่การผลิตยางให้มีคุณภาพอย่างเดียว หากแต่อยู่ที่การบริหาร เพื่อให้เกิดกำไร และมีเงินทุนสำหรับขยายธุรกิจให้เข้มแข็ง ซึ่งตรงนี้ภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน แต่เหนืออื่นใดคือ การบริหารสหกรณ์ต้องมีความโปร่งใส และไม่มีการโกงกิน □

ขอขอบคุณ
วิรัตน์ จรุงตาล
สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านในโดน จำกัด
15 หมู่ 3 ต.ป่ากอ อ.เมือง จ.พังงา 82000
โทรศัพท์ 08-1719-5142

ยาง 2.1 แสนตัน ในมือ คสช.

เป็นเครื่องพิสูจน์ที่แน่แท้แล้วว่า โครงการแทรกแซงกลไกตลาดด้วยวิธีซื้อผลผลิตสูงกว่าตลาดของรัฐบาลในพืชหลายๆ ตัว ไม่ใช่ "วัคซีน" รักษาปัญหาให้หายขาดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ตรงกันข้ามกลับ "ขยายเชื้อ" ให้เกิดปัญหาที่มีอาการหนัก ร้ายแรง และเรื้อรังกว่าเดิม

ดังตัวอย่างของโครงการรับจำนำข้าว ของรัฐบาลที่แล้ว ด้วยการซื้อข้าวทุกเมล็ดจากชาวนาในราคา 15,000 บาท/เกวียน สูงกว่าราคาตลาด 40%

ยอมรับว่าระยะสั้นชาวนาได้ประโยชน์ เพราะขายข้าวแล้วเงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้น

แต่เศษสะเกิดจากโครงการนี้ทำให้ราคาข้าวประเทศไทยต้นทุนสูงกว่าเพื่อนบ้านและคู่แข่งกว่า 40% เช่นกัน

ไทยจึงเสียแชมป์ส่งออกข้าว เพราะลูกค้าหันไปซื้อข้าวราคาถูกจากเวียดนาม และอินเดีย เป็นต้น

ขณะที่ข้าวของไทยขายไม่ออก จน "รัฐบาลถึงแตก" ไม่มีเงินมาจ่ายค่าข้าวชาวนาในปีต่อมา สร้างปัญหาเป็นลูกโซ่ในระยะยาว

เช่นเดียวกับโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง รัฐบาลทุ่มเงินกว่า 45,000 ล้านบาท เพื่อซื้อยางแผ่นดิบ และยางแผ่นรมควันราคาสูงกว่าตลาด 20 บาท/กก. ซึ่งก็ไม่ต่างอะไรกับการ "แทรกแซงตลาดยาง" หวังให้ราคายางในประเทศและในตลาดโลกสูงขึ้น

แต่นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ก็เมื่อตลาดไม่ "น้ำจืด" ตามโครงการ เพราะยังมียางนอกโครงการไหลเวียนอยู่ในตลาด และมีเพียงพอต่อความต้องการใช้แปรรูป

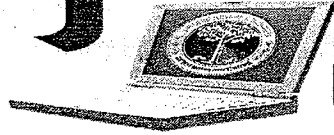
ราคายางจึงไม่ขึ้น มีหน้าซำยังตกมาอยู่ระดับต่ำสุด กิโลกรัมละ 50-60 ขณะที่โครงการซื้อ 100-104 บาท/ กก. ปริมาณยางทั้งหมดในโครงการ 210,000 ตัน

ปัญหาที่ตามมาหลังสิ้นสุดโครงการก็คือ จะจัดการกับยางต้นทุนสูงนี่ยังไง ไม่ให้ขาดทุน และภายใต้ "เงื่อนไขเหล็ก" ไม่กระทบกับราคายางปัจจุบัน

ก่อนการรัฐประหาร นายยุคล ลิ้มแหลมทอง รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีนโยบาย "ล้างบาง" ยางบักลือตันนี้ ด้วยการประกาศเดินหน้าขายยาง

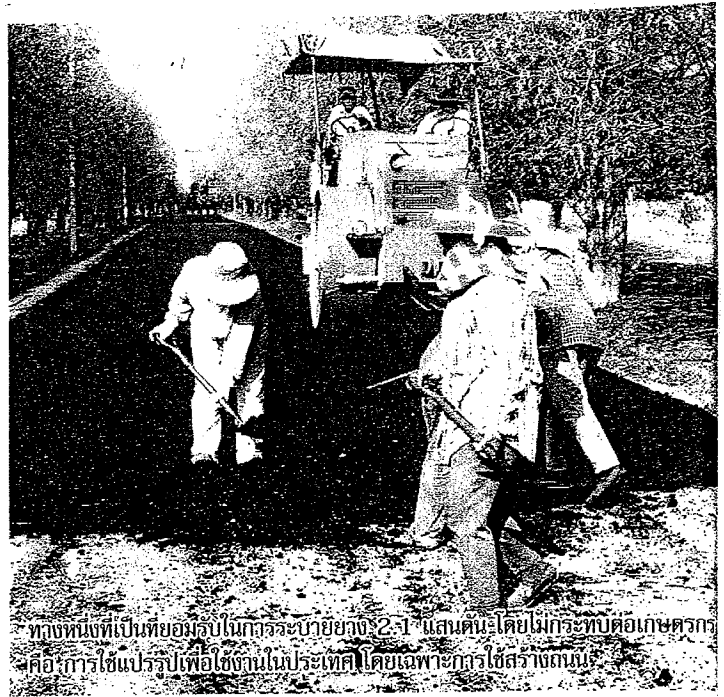
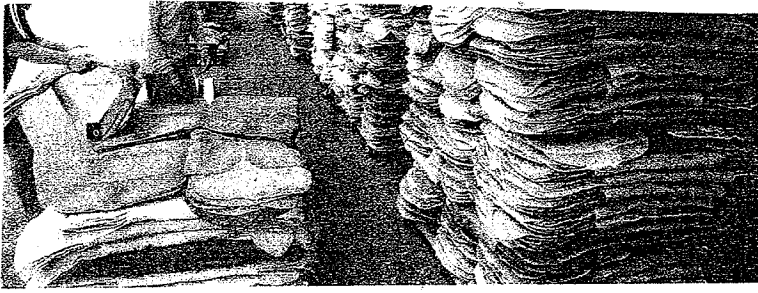
- ☆ งานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

ข่าว

เกษตร

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิตน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมานรัฐ

แกนนำชาวสวนยางยื่นฟ้องฉุกเฉินต่อศาลปกครองเพื่อระงับการขายยาง 2.1 แลนด์

ทางหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับในกวาระขายยาง 2.1 แลนด์โดยมีกระทบบต่อเกษตรกรคือการใช้แปรรูปเพื่อใช้งานในประเทศโดยเฉพาะการใช้สร้างถนน

2.1 แลนด์ เพราะไม่สามารถแบกรับต้นทุนการบริหารจัดการ เดือนละ 20 ล้านบาทได้ เช่น ค่าเช่าโกดัง และค่าโรงงานแปรรูป เป็นต้น

ขณะเดียวกันยางที่เก็บไว้มีโอกาสเสียหายจากการคาดการณ์น่าจะมียางเสียหายจากการจัดเก็บประมาณ 30%

รักษาการ รมต.เกษตรฯ ให้เหตุผลว่า หากยังเก็บยางจำนวนนี้ไว้ในโกดัง จะมีผลกระทบต่อราคาในตลาดโลก จนไม่สามารถผลักดันราคาให้ขยับได้

เพราะมักถูกยกมาเป็นเครื่องตอรองของผู้ส่งออกและคู่ค้าต่างประเทศ แทนที่จะเป็น "จุดแข็ง" กลับกลายเป็น "จุดอ่อน" เพราะราคายางไม่มีแนวโน้มขยับตัวสูงขึ้น ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

หากไม่ "ล้างสต็อก" ยาง 2.1 แลนด์ จะ "เสีย" มากกว่า "ได้" ในมุมมองของนายยุค

พร้อมกันนั้นยังหาวิธีการระบายยางหลายรูปแบบ เช่น ใช้ทำถนน ใช้ทำสนามฟุตบอล หรืออื่นๆ ที่ใช้ในประเทศ

รวมทั้งมอบหมายให้ องค์การสวนยาง (อสย.) ยางเร่งกำหนดวิธีการ และราคากลาง ออกมา ก่อนจะเร่งขายยางออกไป โดยเชื่อว่าการขายยางล็อตนี้จะไม่กระทบกับราคาขายปัจจุบัน และเกษตรกร

เพราะราคาขายอยู่ในช่วงตกต่ำอยู่แล้ว อาศัยช่วงนี้ระบายยางออกไป แต่หากยังผินเก็บไว้มีแต่จะเสียกับเสีย....!!!

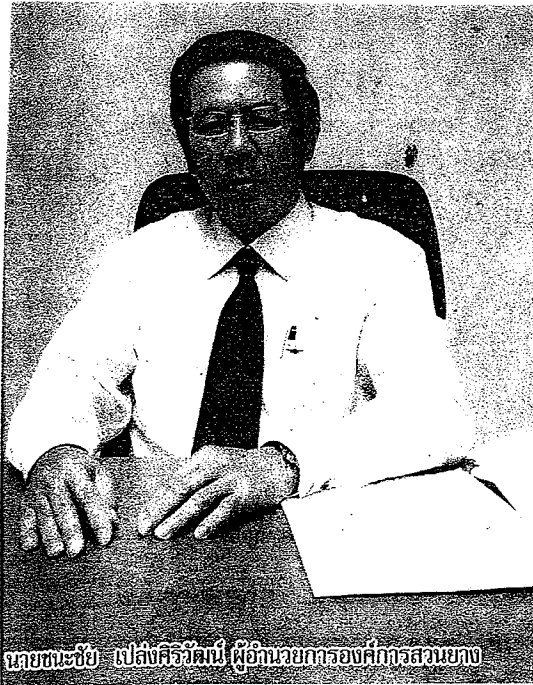
มีการประเมินว่าถ้ารัฐบาลขายยาง 2.1 แลนด์ในช่วงนี้ จะได้เงินประมาณ 1 หมื่นล้านบาทตั้นๆ จากที่รับซื้อในโครงการแทรกแซงมาประมาณ 2.2 หมื่นล้านบาทขาดทุนเป็นหมื่นล้านบาท

ขณะที่หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะองค์กรด้านเกษตรกร มีความกังวลว่า หากขายยาง 2.1 แลนด์จะส่งผลกระทบต่ออย่างแรง กับราคาขายในประเทศและต่างประเทศ เพราะปริมาณยางในตลาดจะเพิ่มขึ้น

พร้อมๆ กับแนะนำให้หาทางระบายยางด้วยการนำไปแปรรูป หรือใช้ภายในประเทศ เช่น การนำไปทำเป็นตัวนอนปูพื้นใช้ในโรงพยาบาลหรือสนามเด็กเล่น การนำยางพารา 5% ผสมยางมะตอยไปลาดถนน ซึ่งจะเกิดประโยชน์มากกว่าเพราะมีความคงทนเพิ่ม 2.9 เท่า เป็นต้น

หากแต่รัฐบาลรักษาการ ยังคงนโยบาย ล้างบางยาง 2.1 แลนด์ ออกสู่ตลาด จนเป็นเหตุให้องค์กรเกษตรกรด้านยางพารา นำโดย นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ประธานสภากรยางพาราแห่งประเทศไทย นายบุญส่ง นันทอง นายกสมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย และนายสังเวียน ทวดห้อย ประธานเครือข่ายชาวสวนยางแห่งประเทศไทย

ยื่นฟ้องฉุกเฉินต่อศาลปกครองเพื่อระงับการขายยาง เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 เนื่องจากกลัวจะสร้างความหวั่นไหวต่อเสถียรภาพราคาขายในประเทศทำให้ตกต่ำลงต่ำกว่าเดิม เป็นการซ้ำเติมเกษตรกรชาวสวนยาง

นายชนะชัย เปล่งศิริวัฒน์ ผู้อำนวยการกองการค้าการสวนยาง

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์
ประธานสภาการยางแห่งประเทศไทย

นายเพ็ก เลิศชิงพงษ์ ประธานชมรมสหกรณ์
ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย

เห็นได้จาก หลังข่าวการประชุมคณะกรรมการ
องค์การสวนยาง เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2557 ที่มี
นายยูคล ลิ้มแหลมทอง เป็นประธาน มีมติให้ตั้งกรรมการ
ขายยางในสต็อก 2.1 แสตันตัน

แรงกระเพื่อมส่งถึงตลาดยางทันที เพราะหลังจาก
นั้น 3 วัน คือ วันที่ 6 พฤษภาคม 2557 ราคายางแผ่นดิบ
ชั้น 3 ซึ่งเป็นราคาอ้างอิงของประเทศ ลดลงก.ละ
1.37 บาท/กก. วันที่ 7 พฤษภาคม 2557 ลดลงอีก ก.ละ
2.63 บาท/กก. และวันที่ 8 พฤษภาคม 2557 ลดลง
0.43 บาทต่อ/กก. จนเหลือราคาของก.ละ 57.21 บาท/กก.

ราคาขายต่ำกว่าต้นทุนการผลิตตามที่สำนัก
เศรษฐกิจการเกษตรกำหนดต้นทุนราคาของแผ่นดิบที่
64.19 บาทต่อกก. ทำให้เกษตรกรขาดทุนในวันนั้นทันที
7.07 บาท/กก.

“รัฐบาลนอกจากจะไม่ช่วยเหลือเกษตรกรแล้วยังซ้ำ
เติมเกษตรกรชาวสวนยางอีก” แกนนนำเกษตรกรกล่าว

ก่อนที่ศาลปกครองจะรับเรื่องนี้ไว้พิจารณา ซึ่งเกิด
ขึ้นไล่เลี่ยกับการก่อรัฐประหารโดยกองทัพ ที่นำโดย
พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หรือคณะรักษาความสงบแห่ง
ชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 จึงมีผลให้
โครงการเลหลังขายยาง 2.1 แสตันตัน ต้องถูกแช่แข็ง
อย่างไม่มีกำหนด

แต่นายชนะชัย เปล่งศิริวัฒน์ ผู้อำนวยการ
สวนยาง (อสย.) ให้ข่าวในมุมที่ขัดแย้งว่า การทำรัฐประหาร

ไม่เกี่ยวกับการดำเนินขายระบายยางในสต็อกรัฐบาล...!!!

เพราะนโยบายขายยาง 2.1 แสตันตัน ยังดำเนินการ
ตามปกติ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในเวลานี้ คือการจัดตั้งคณะ
ทำงานระบายยาง ที่ประกอบด้วย กรมวิชาการเกษตร
กระทรวงการคลัง และกระทรวงพาณิชย์ จะมีความล่าช้า
ออกไปและยังไม่สามารถกำหนดทิศทางได้

ท้ายสุดก็ต้องมีการประชุมใหม่เพื่อกำหนดนโยบาย
เพียงแต่ทุกฝ่ายเกรงว่า หากทำอะไรผิดช่วงนี้จะถูก
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) และ คณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจ
สอบเท่านั้นเอง

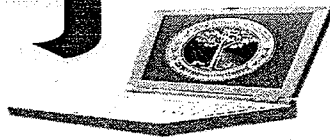
ขณะเดียวกันมีข่าวปล่อยในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์
ชื่อดัง และมีการแชร์ในโลกโซเชียลเน็ตเวิร์ค โดยไม่อ้างอิง
แหล่งข่าวว่า “บักสีเขียว” เตรียมขายยาง 2.1 แสตันตัน
ให้ประเทศจีน แบบเกลี้ยงสต็อก

เพราะจีนหมั้นไส้อเมริกา ที่มาจูนแถวเอเชียได้
เลยหักหน้าอเมริกา ซ้อย่างจากไทยแทบเกลี้ยงประเทศ

พร้อมกับขยายข่าวว่า ผลก็คือความต้องการยางใน
ตลาดสูงขึ้นทันที ตามหลักเศรษฐศาสตร์ ราคาของที่อยู่ใน
มือเกษตรกร หรือผู้มียางแผ่นเก็บไว้ ราคาจะพุ่งปรี๊ดขึ้นอีก
มาก เฉลี่ย จะทะลุเกิน 120-140 บาท ในเวลาไม่นานนี้

แต่ข่าวดังกล่าวไม่ได้รับการเชื่อถือมากนัก...!!!

ด้านนายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ประธานสภาการยาง
แห่งประเทศไทย กล่าวว่า หลังจากตนและแกนนำเกษตรกร

ยื่นเรื่องต่อศาลปกครองให้ระงับการขายยาง 2.1 แสตัน ก็มี นายประจักษ์ทรงเพชรและสหกรณ์ และตัวแทนบริษัท เด็กบ๊อง จากประเทศจีน มาพบโดยแจ้งว่ามีความต้องการซื้อขายในสต็อก 2.1 แสตัน ของรัฐบาล จึงขอให้ถอนฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้ระงับการระบาย แต่ตนได้ยืนยันไปว่าจะไม่ถอนฟ้อง และจะดำเนินการให้ถึงที่สุด

ส่วนนายกสมาคมยางพาราไทย นายไชยยศ สีนเจริญกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท ศรีตรัง แอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า สถานการณ์ส่งออกยางพารา ยังไร้ปัจจัยบวก โดยวิเคราะห์ว่าไม่เกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองในประเทศ

สาเหตุที่ราคายางในประเทศและตลาดโลกไม่ปรับตัวขึ้น เป็นผลมาจากสต็อกยางในประเทศจีนยังมีอีกมาก จึงยังไม่เร่งซื้อขายในช่วงนี้

"ในมุมมองสิ่งที่จะช่วยดันราคายางในประเทศได้ง่ายๆ คือ ให้ชาวสวนชะลอการกรีดยาง 2-3 เดือน เพื่อลดอุปทาน จะช่วยดันราคาทั้งในประเทศและตลาดโลกให้ขยับขึ้นได้" นายกสมาคมยางพาราไทยเสนอแก่วิฤทธิราคายาง แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอของ นายเพิกเลิศวังพง ประธานชุมสหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย (ชสยท.) ที่ให้ข่าวกับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เมื่อวันที่ 27 พ.ค. ว่า ที่ผ่านมากุศตรชาวสวนยางประสบปัญหาราคายางตกต่ำอย่างต่อเนื่อง "มารารอน"

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะปริมาณยางธรรมชาติที่ผลิตออกมามีมากจนล้นตลาด มีการคาดการณ์ว่าปีนี้มียางส่วนเกินล้นตลาดโลก 5-7 แสตัน

เพื่อแก้ไขปัญหายางล้นตลาด ชสยท. จึงเริ่มนำมาตรการลดกำลังผลิตยางธรรมชาติมาใช้ในปีี้ โดยจะขอความร่วมมือชาวสวนยาง เลื่อนฤดูการกรีดยางออกไป 1-2 เดือน

พร้อมกับใช้มาตรการโค่นสวนยางเก่า 400,000 ไร่ เพื่อลดปริมาณการผลิตยางธรรมชาติลง ให้สมดุลกับความต้องการกับอุตสาหกรรมยางพารา

เพราะถ้าหากเลื่อนฤดูการกรีดยางออกไปแค่ 1 เดือน ยางจะหายไปจากตลาดโลก 3 แสตัน เมื่อบวกพร้อมกับการโค่นยางปลูกใหม่ ยางจะลดลงไปได้

อีกจำนวนมาก

มาตรการดังกล่าว ชสยท. เชื่อเล็กๆ จะเป็นกลยุทธ์เชิงจิตวิทยา ส่งผลให้ราคายางขยับขึ้น

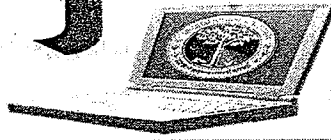
นายเพิกมั่นใจว่าราคายาง กก.ละ 100 บาท อาจจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง

"ยางทุกวันนี้ ขายได้ราคาเท่านั้น แทบจะไม่คุ้มกับค่าจ้าง ถ้าพี่น้องชาวสวนยางยอมอดทนสัก 1-2 เดือน เมื่อยางขาดตลาด ราคาจะต้องดีตัวขึ้นมาอย่างแน่นอน เราต้องยอมอดทนกินขมอมเปรี้ยวแค่ไม่กี่วัน แล้ววันได้กินหวานจะมีมาอย่างแน่นอน" ประธาน ชสยท. แสดงความมั่นใจ

เพียงแต่ที่ผ่านมามาตรการหยุดกรีดยาง "พูดง่าย" แต่ "ทำยาก" และยังไม่เคยใช้ได้ผลกับเกษตรกรชาวสวนยางไทยเลย

อย่างไรก็ตาม บทสรุปของยาง 2.1 แสตัน ต้องได้รับการจัดการโดยด่วน เพราะหากเก็บไว้นานจะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณการบริหารจัดการ เดือนละ 20 ล้านบาท เพียงแต่ต้อง "ซังน้ำหนัก" ว่าจะระบายยางล้นตึกใหญ่นี้ออกไปอย่างไร ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อราคายางในประเทศและต่างประเทศ เพราะจะยิ่งเป็นการจุดกระชากให้ราคายางตกต่ำไปกว่าเดิม เหมือนอย่างที่เกษตรกรแสดงความกังวล ครั้นจะเก็บไว้หวังให้ราคายางสูงขึ้นจนขายไม่ขาดทุน เป็นไปได้ยากเต็มทีในยุคราคายางป่วยไข้อย่างนี้

ทางเลือกของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่นำโดย นายประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะผู้มีอำนาจสูงสุด เทียบเท่านายกรัฐมนตรี ณ วันนี้จึงเหลือเพียงไม่กี่ทาง และทางหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับก็คือ การใช้แปรรูปเพื่อใช้งานในประเทศ โดยเฉพาะการใช้สร้างถนน เป็นต้น □

สรุปสถานการณ์ยาง ประจำเดือน พฤษภาคม 2557

วันที่	รายงานประจำวัน							รายงานประจำเดือน	
	ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 (บาท/ก.ก.)			ราคายางแผ่นรมควัน ชั้น 3 (บาท/ก.ก.)				กทม. (บาท/ก.ก.)	
	ทาดใหญ่	สุราษฎร์ฯ	นครศรีฯ	กทม.	ทาดใหญ่	โตเกียว	สิงคโปร์	ยางแท่ง	น้ำยางข้น
				(FOB)	(FOB)	(C&F)	(FOB)	(FOB)	(FOB)
2/5/57	61.55	0	0	68.35	68.1	64.81	66.56	56.85	47.15
6/5/57	60.18	0	0	66.85	66.6	0	62.68	55.35	46.65
7/5/57	57.55	0	58.95	65.1	64.85	62.54	62.71	53.85	46.15
8/5/57	57.21	58.85	59.58	65.35	65.1	62.95	62.8	53.85	46.15
12/5/57	59.35	0	61.09	66.6	66.35	0	64.81	54.85	46.65
14/5/57	60.51	60.66	61.39	67.35	67.1	63.48	66.1	55.6	46.85
15/5/57	61.35	60.69	61.77	67.85	67.6	63.05	64.86	55.8	46.85
16/5/57	60.53	0	61.69	67.55	67.3	62.07	65.69	55.3	46.6
19/5/57	61.75	0	61.89	68.05	67.8	63.7	67.1	55.55	46.85
20/5/57	62.06	62.06	61.91	68.35	68.1	62.79	66.24	55.8	46.85
21/5/57	62.25	0	62.38	68.6	68.35	62.99	66.2	56.05	47.1
22/5/57	62.39	0	62.69	68.6	68.35	62.69	65.99	56.05	47.1
23/5/57	62.49	0	62.72	68.6	68.35	62.5	66.01	56.05	47.1
26/5/57	62.75	0	62.9	68.6	68.35	62.7	66.65	56.25	47.35
27/5/57	63.33	63.29	63.33	68.6	68.35	62.42	66.96	56.25	47.35
28/5/57	63.03	63.79	63.44	68.8	68.55	62.19	66.68	56.25	47.6
29/5/57	63.21	64.14	63.78	68.8	68.55	61.19	65.54	56.25	47.85
30/5/57	63.07	63.88	63.64	68.05	67.8	60.2	64.95	56	47.85
ค่าเฉลี่ย	61.36	62.17	62.07	67.78	67.53	62.64	65.47	55.66	47

ที่มา : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพฯ
 ยางแผ่นรมควันชั้น 3 FOB ส่งมอบล่วงหน้า 2 เดือน
 ยางแท่งและน้ำยางข้น FOB ส่งมอบล่วงหน้า 1 เดือน